

NORSK LOVTIDEND

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 20	Utgitt 2 juni.	1938
--------	----------------	------

Kongelig resolusjon.

6 mai.

I. Med hjemmel i lov om midlertidige innførselsforbud m. v. av 22 juni 1934 bestemmes som gjeldende inntil videre:

1. Adgangen til å innføre cement (post «Sten 6» i tolltariffen) her til landet skal være avhengig av at det ved innførselen forelegges tollvesenet skriftlig erklæring fra Handelsdepartementet om at dette departement samtykker i innførselen.
2. For utferdigelse av sådan erklæring som nevnt under 1. skal det erlegges et gebyr av kr. 0,20 pr. tonn (minstegebyr kr. 2,00) av den importerte vares vekt, å opkreve av tollvesenet ved innførselen.
3. Handelsdepartementet bemyndiges til å treffe de videre forføyninger som er nødvendige til gjennomførelse av den under 1. nevnte regulering av innførselen.

II. Disse bestemmelser settes i kraft fra den tid som Handelsdepartementet bestemmer.

Kongelig kunngjøring inneholdende visse nøi- 13 mai.
tralitetsforskrifter.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Angående Norges nøytralitet under krig mellom fremmede makter skal følgende forskrifter komme til anvendelse fra det tidspunkt og i den utstrekning Kongen bestemmer.

§ 1. Krigførende makts krigsskib har adgang til norske havner og til annet norsk territorialfarvann med de undtagelser og innskrenkninger og på de vilkår som er angitt nedenfor.

§ 2.

1. Krigførende makts krigsskib har ikke adgang til havner og havneområder, som er kunngjort som norske krigshavner eller som hørende til kystbefestningenes forvarsområder.

- 13 mai. 2. Krigførende makts krigsskib har heller ikke adgang til slikt indre territorialfarvann hvortil adgangen er sperret ved undervannsminer eller andre forsvarsmidler.

Med norsk indre territorialfarvann forstås i denne kunngjøring norske havner, havneinnløp, vikar og fjorder samt de deler av norsk territorialfarvann som er beliggende innenfor og mellom norske øyer, holmer og skjær, som ikke til stadighet overskylls av havet.

3. Undervannsbåter, som tilhører krigførende makt og er utrustet for krigsbruk, har ikke adgang til å ferdes eller opholde sig i norsk territorialfarvann.

Dette forbud skal dog ikke komme til anvendelse på undervannsbåt, som i hårdt vær eller i tilfelle av havari er nødt til å inngå på forbudt område og gjennom internasjonalt signal gir til kjenne foranledningen til sitt nærvær. Så snart det kan skje, etterat årsaken til ankomsten er ophørt, skal undervannsbåten forlate området. Undervannsbåt skal, når ikke tvingende omstendigheter er til hinder for det, innen norsk territorialfarvann holdes i overvannsstilling og derunder stadig ha nasjonalflagget heist.

4. Kongen forbeholder sig, når særskilte omstendigheter gjør det påkrevd til beskyttelse for rikets suverenitetsrettigheter og til oprettholdelse av dets nøytralitet, under iakttagelse av folkerettens almindelige grunnsetninger, å forby adgang til andre norske havner og andre avgrensede områder av norsk territorialfarvann enn de ovenfor nevnte.

5. Kongen forbeholder sig likeledes å forby adgang til norske havner og ankerplasser for det eller de av de krigførendes krigsskib, som har undlatt å rette sig efter de kompetente myndigheters bestemmelser, eller som har krenket rikets nøytralitet.

§ 3.

1. Kapere har ikke adgang til norsk havn eller annet norsk territorialfarvann.

2. Heller ikke har et væpnet handelsskib som tilhører en krigførende, adgang til norsk havn eller annet norsk territorialfarvann, dersom bevæpningen har annen hensikt enn selvforsvar.

§ 4.

1. Krigførende makts krigsskib må ikke forbli i norske havner, på norske ankerplasser eller i annet norsk territorialfarvann lenger enn 24 timer, uten i tilfelle av havari, grunnstøtning, hårdt vær eller i de tilfelle som

er omhandlet nedenfor under punkt 3 og 4. Skibet skal 13 mai. i disse tilfelle avgå umiddelbart efter at årsaken til forsinkelsen er ophørt; i tilfelle av havari eller grunnstøtning skal vedkommende myndighet fastsette en frist, som kan anses tilstrekkelig til at skibet kan få sine skader reparert og ved grunnstøtning komme av grunnen. Dog innvilges ingen forlengelse av opholdet ut over 24 timer, når det er åpenbart at skibet ikke innen rimelig tid kan gjøres sjødyktig, og heller ikke, når dets skader er forårsaket ved motstanderens krigshandlinger.

Det som således gjelder om tidsbegrensning for tillatt anløp, får ikke anvendelse på krigsskib som utelukkende brukes i religiøse, vitenskapelige eller menneskevennlige formåls tjeneste, eller på militære hospitalsskib.

2. Ikke flere enn tre krigsskib, tilhørende samme krigførende makt eller innbyrdes forbundne krigførende makter, må samtidig opholde sig i samme norske havn eller på samme norske ankerplass eller i havner og ankerplasser innen samme kystdistrikt, forsåvidt kysten er inndelt i distrikter i dette øiemed.
3. Dersom krigsskib, tilhørende begge krigførende parter, samtidig opholder sig i samme norske havn eller på samme norske ankerplass, må krigsskib, som tilhører den ene av de krigførende, ikke forlate havnen eller ankerplassen, før minst 24 timer er gått, siden krigsskib, tilhørende den annen krigførende, er avgått. Skibene skal avgå i samme rekkefølge hvori de er ankommet med mindre det skib som først er ankommet, er i den situasjon at der blir tilstått forlengelse av tiden for dets ophold.
4. Når et krigsskib, tilhørende en krigførende makt, og et handelsskib, som fører motstanderens flagg, samtidig befinner sig i samme norske havn eller på samme norske ankerplass, skal krigsskibet ikke forlate havnen eller ankerplassen, før minst 24 timer er gått efter handelsskibets avgang. De kompetente myndigheter skal regulere handelsskibets avgang på en slik måte at tiden for krigsskibets ophold ikke unødig forlenges.

§ 5.

1. På krigførende makts krigsskib må der i norsk havn eller på norsk ankerplass bare foretas slike reparasjoner til avhjelp av lidte skader, som er uomgjengelig nødvendige for skibets sjødyktighet; men der må ikke utføres arbeider som på noen måte kan øke skibets stridsdyktighet. Skader, som vitterlig er forårsaket ved motstande-

13 mai.

rens krigshandlinger, må ikke repareres ved benyttelse av hjelp, som er skaffet innen norsk territorium. De kompetente norske myndigheter skal bestemme hvilke reparasjoner som kan utføres, og reparasjonene skal da utføres så hurtig som mulig og under iakttagelse av den frist som er fastsatt overensstemmende med § 4, punkt 1.

2. Krigførende makts krigsskib må ikke benytte sig av norsk havn eller annet norsk territorialfarvann for å fornye eller øke sine militære forråd eller sin bestykning eller for å øke besetningen.
3. Levnetsmidler må i norsk havn eller på norsk ankerplass ikke inntas av krigførende makters krigsskib i større mengder enn nødvendig for å fullstendiggjøre det normale forråd i fredstid.
4. Krigførende makts krigsskib er med hensyn til brensel-forsyning i norsk havn eller på norsk ankerplass underkastet samme bestemmelser som i denne henseende gjelder for andre fremmede skib. Dog kan krigførende makts krigsskib bare innta brensel i så stor mengde som er nødvendig for å kunne nå nærmeste havn i eget land, og under ingen omstendighet i større utstrekning enn nødvendig til å fylle de virkelige kullbokser eller brensel-tanker. Samme skib må ikke på ny innta brensel i norsk havn eller på norsk ankerplass, før tre måneder er gått siden skibet senest inntok brensel i norsk havn eller på norsk ankerplass.

§ 6. Krigførende makters krigsskib skal i norsk territorialfarvann bruke rikets faste loser i tilfelle hvor bruk av los er foreskrevet; men de må ikke ellers bruke disse loser uten i tilfelle av havsnød for å undgå sjøfare.

§ 7.

1. Et opbragt skib av fremmed nasjonalitet må ikke føres inn i norsk havn eller til norsk ankerplass uten i tilfelle av sjøudyktighet, hardt vær eller mangel på brensel eller levnetsmidler. Et slikt skib, som på sådan foranledning er ført inn i norsk havn eller til norsk ankerplass, skal avgå igjen, såsnart årsaken til anløpet er ophørt.
2. Krigførende makt må ikke innrette prisedomstol på norsk grunn eller på skib i norsk territorialfarvann. Likeledes er salg av opbragt skib forbudt i norsk havn eller på norsk ankerplass.

§ 8.

1. Krigførende makts militære luftfartøier må, med undtagelse av ambulansfly og fly, som medføres ombord på krigsskib, ikke komme inn på norsk territorium, forså-

vidt ikke noe annet gjelder eller måtte bli bestemt vedrørende særskilte områder, overensstemmende med folkerettens almindelige grunnsetninger. 13 mai.

2. Luftfartøi, som medføres ombord på krigførende makts krigsskib, må ikke forlate krigsskibet, så lenge dette befinner sig innen norsk territorialfarvann.

§ 9.

1. De krigførende makters krigsskib og militære luftfartøier er forpliktet til å respektere rikets suverenitetsrettigheter og til å avholde sig fra enhver handling, som vilde stride mot dets nøytralitet.
2. Alle fiendtlige handlinger, deri innbefattet anholdelse, visitasjon og opbringelse av skib eller luftfartøi, såvel nøytrale som slike som tilhører motstanderen, er forbudt innen norsk territorium. Om et skib eller luftfartøi blir opbragt der, skal det frigis tillike med dets befall, besetning og last.

§ 10. De gjeldende sundhets-, los-, toll-, trafikk-, havne- og politiforskrifter skal nøie efterleves.

§ 11. Ingen av de krigførende må benytte norsk territorium som basis for krigsoperasjoner mot motstanderen.

§ 12.

1. Det er forbudt for krigførende eller personer i deres tjeneste innen norsk territorium å innrette eller drive radiostasjoner eller å opsette noe annet apparat som har til øiemed å tjene som meddelelsesmiddel for krigførende styrker til lands, til sjøs eller i luften.
2. De krigførendes bevegelige radiostasjoner må ikke, hvad enten de tilhører stridskreftene eller ikke, innen norsk territorium benyttes til avsendelse av radiomeddelelser, uten i tilfelle av nød eller til korrespondanse med norsk myndighet over norsk kyst- eller landradiostasjon eller skibsradiostasjon tilhørende den norske marine.

§ 13. Innen norsk territorium er det forbudt for enhver fra luftfartøi eller på annen måte å gjøre iakttagelser vedrørende de krigførendes bevegelser, krigsoperasjoner eller forsvarsforanstaltninger, i det øiemed å gi den annen krigførende part meddelelser herom.

§ 14.

1. Krigførende makt må ikke innrette oplag av brensel på norsk grunn eller på skib som er stasjonert innen norsk territorialfarvann.
2. Skib eller luftfartøi, som åpenbart ferdes i det øiemed å føre brensel eller andre nødvendighetsartikler direkte

13 mai. til de krigførende makters stridskrefter, må ikke i norsk havn eller på norsk ankerplass innta slike nødvendighetsartikler ut over sitt eget behov.

§ 15.

1. Skib, som har til øiemed å brukes til foranstaltninger mot sjøhandelen eller å medvirke til fiendtlige foranstaltninger mot noen av de krigførende, må ikke utrustes eller bevæpnes innen norsk territorium. Heller ikke må skib, som har slikt formål som nettop er nevnt, og som innen norsk territorium helt eller delvis er blitt utrustet for krigsbruk, forlate territoriet.
2. Luftfartøi, som er istand til å gå angrepsvis tilverks mot krigførende, eller som medfører materiell, hvis anbringelse eller benyttelse vilde sette det istand til å gå angrepsvis tilverks, må ikke avgå fra norsk territorium, dersom der er grunn til å anta at luftfartøiet har til formål å benyttes mot krigførende makt. Heller ikke må der innen norsk territorium ombord i luftfartøi utføres arbeider til forberedelse av avgang med slikt formål.

Gitt på Oslo slott 13 mai 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

19 mai. **Skriv frå Landbruksdepartementet.**

Med heimel i § 44 i lov om jakt og fangst frå 20 mai 1899 og kongeleg resolusjon frå 25 september 1931 vert med dette fastsett at jakttida for hare skal i Vest-Agder fylke vera frå og med 15 oktober til og med 15 januar.

Brot på denne fyreseгна vert straffa.

Fyreseгна gjeld til solenge, men ikkje lenger enn til utgangen av året 1942.

20 mai. **Skrivelse fra Landbruksdepartementet.**

Med hjemmel i § 44 i lov angående jakt og fangst av 20 mai 1899 og kongelig resolusjon av 25 september 1931 bestemmes herved for Vestfold fylke:

1. Jakttiden for tiur, røi, århane, århøne, jerpe og hare skal være fra og med 15 september til og med 31 desember.
2. Jakttiden for rype skal være fra og med 15 september til og med 15 mars.

Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med 20 mai. straff.

Bestemmelsen gjelder inntil videre, dog ikke lengere enn til utgangen av året 1942.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

20 mai.

I medhold av lov om fredning av ferskvannsfisk av 2 juni 1933, jfr. kongelig resolusjon av s. d., har Landbruksdepartementet under 20 mai 1938 fastsatt følgende fiskeriregler for den del av Kvaløy som ligger innen Sørøysund herred, Finnmark fylke:

1. Det er forbudt til fangst av fisk å anvende garnredskap og oter i alle fiskevann.
2. Overtredelse av denne bestemmelse er belagt med straff.
3. Denne bestemmelse trer i kraft 1 juli 1938 og gjelder inntil videre, dog ikke lengere enn ut året 1942.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet.

21 mai.

I medhold av lov nr. 4 av 9 juli 1926, § 3, 2 ledd stadfestes herved et av Overhalla herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møte 2 mai 1938 fattet vedtak hvorved bestemmes at enhver eier eller besidder av hund i herredet skal holde hunden i bånd eller forsvarlig innestengt eller inngjerdet i den tid bufe beiter (15 mai—31 oktober).

Denne bestemmelse skal dog ikke gjelde rotteheter og heller ikke hunder som under lovlig jakt godtgjøres å være ledsaget på forsvarlig måte av eier eller besidder.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

23 mai.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 stadfestes den av Asker herredstyre, Akershus fylke, i møte 10 mai 1938 vedtatte regulering av Vestre Nes, gnr. 39, bnr. 4.

I henhold til samme lovs § 3 stadfestes enn videre de av herredstyret i samme møte vedtatte vedtekter for det herved regulerte område.

Vedtektene lyder så:

1. Veiene I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X reguleres og oparbeides i 5,0 m eff. bredde og max. stigning 1 : 15 og 1 : 10, hvor dette spesielt er påført kartet. Til denne bredde kommer i tillegg de banketter, skråninger og grøfter som er nødvendige for oparbeidelsen. Veilovens gjerdeavstand befølges, og veiene gis sådan utførelse og utstyr som

23 mai. fylkesveikontoret til enhver tid forlanger for offentlige veier. Til gangstier reserveres grunn i minst 2,5 m bredde mellom gjerdene.

2. Midlertidig oparbeidelse.

Veiene I, II, III, IV, V, VI, VII, VIII, IX og X tillates oparbeidet i midlertidig bredde med 3,0 m med max. stigning for I 1 : 10, for II 1 : 10, for III 1 : 40, for IV 1 : 10, for V 1 : 15, for VI 1 : 30, for VII 1 : 10, for VIII 1 : 8, dog forbi parsell 3 1 : 6, for IX 1 : 15. Inntil oparbeidelse i full bredde er utført, overtas veienes vedlikehold av grunneieren.

Oparbeidelse av vei X er grunneieren uvedkommende da denne vei er medtatt i reguleringen kun for å skaffe endel av parsellene på Grønsundåsen forbindelse med nærværende regulering.

Ingen tomt kan tillates bebygget før veien til og langs tomten er oparbeidet i overensstemmelse med den ovenfor nevnte midlertidige oparbeidelse. Blir ikke de midlertidig oparbeidede veier etter bygningsrådets skjønn tilfredsstillende vedlikeholdt, kan videre bebyggelse av tomtene nektes. Ved eventuell regulering av naboeiendommene må parselleierne finne sig i at feltets veier tilknyttes ny regulering.

Kommunens fremtidige overtagelse av veivedlikeholdet gjelder ikke gangstier.

Når halvparten av tomtene er solgt og/eller halvparten av de til vei liggende tomter er solgt, kan veien (veiene) forlanges oparbeidet i sin helhet. Enn videre kan bygningsrådet forlange enkelte veier oparbeidet i sin helhet før bebyggelse langs samme finner sted.

Parselleierne på begge sider av veiene er forpliktet til gratis og uten erstatning av noen art å avstå den grunn der måtte trenge til utvidelse i full regulert bredde. Dette gjelder også de private veier samt eksisterende offentlige, idet disse siste går inn i reguleringen.

Vedlikeholdet av de nu offentlige veier er parselleierne uvedkommende. De øvrige veiers vedlikehold overtas først av kommunen når de er oparbeidet i full regulert bredde og er blitt godtatte og ved kommunalt vedlikeholdte veier er satt i direkte forbindelse med kommunens øvrige, offentlig vedlikeholdte veinett.

Stikkveienes vedlikehold påhviler de parseller som bruker vedkommende vei som adkomstvei til eiendommen.

For gangstiers vedkommende er parselleierne langs disse forpliktet til å holde dem i pyntelig stand.

3. Parsell 71 utlegges til søppelplass. Denne plikter parselleierne å holde i sanitær tilfredsstillende stand efter helserådets bestemmelse.

4. Parsell 43, 89 og 107 utlegges til felleseiendom når 23 mai. $\frac{1}{3}$ av parsellene er solgt.

5. De almindelige bestemmelser om utparsellering i Asker gjøres gjeldende med innskrenkninger i veioparbeidelsen som i punkt 2 nevnt.

6. Bebyggelsen skal være villamessig eller hyttebebyggelse.

7. Asker kommune skal ha uhindret adgang til å anlegge, inspisere og reparere vann-, kloakk-, telefon- og elektriske ledninger mot å erstatte forvoldt skade.

Fremføring av de elektriske ledninger over feltet skal dog skje efter overenskomst av 3 september 1936.

8. De bestemmelser som er omhandlet under post 2, 6te, 8de og 9de avsnitt samt post 7 i foranstående vedtekter, skal tas inn i salgsdokumentene.

Skrivelse fra Justisdepartementet.

24 mai.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925 og 19 august 1932, jfr. lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, lov av 22 mai 1875 angående adgangen til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov nr. 3 av 17 juni 1932 om tillegg til politilovgivningen, har Justisdepartementet stadfestet en av Leksvik herredstyre, Nord-Trøndelag fylke, i møter 3 desember 1937 og 20 april 1938 vedtatt beslutning om ny politivedtekt.

Vedtekten lyder så:

I. Veifred og ferdsel.

§ 1. På eller i nærheten av offentlig vei må der ikke finne sted oppløp eller sammenstimling av folk, slagsmål, skrik, skrål, høirøstet tale, dans, lek eller lignende, hvorved veifreden eller den offentlige orden forstyrres, ferdsele hemmes, eller veifarende forulempes. Det er forbudt å spille kort, by eller fortære berusende drikker på offentlig vei.

Som offentlig regnes i denne vedtekt enhver vei, sti, plass, kai, bro eller lignende, som er almindelig beferdet eller bestemt for almindelig ferdsel.

§ 2. Når mange mennesker er samlet på offentlig vei, skal de rette sig efter politiets anordning til ordenens opprettholdelse. Om folketog skal der i forveien skje melding til politiet (lensmannen). Denne kan forby slike optog når det av hensyn til den offentlige orden finnes påkrevd.

Sang og musikk på offentlig vei er forbudt, med mindre politiets (lensmannens) tillatelse er innhentet.

§ 3. Det er forbudt uten skjellig grunn å lyse på veifarende med stråler fra elektrisk lommelykt eller annen lykt, så den veifarende blendes eller forulempes.

24 mai. § 4. Ingen må på eller ved offentlig vei eller i umiddelbar nærhet av sådan avfyre skytevåben, avbrenne fyrverkeri, krutt eller andre eksploderende stoffer, kaste sten, slå eller sparke ball eller annet hvorved skade kan bevirkes, eller ferdseleu hemmes.

Om arbeide på eller ved offentlig vei, hvorved ferdseleu hindres eller veifarende utsettes for ulempe, skal der på forhånd skje melding til politiet (lensmannen). Ved mineringsarbeider på eller i nærheten av offentlig vei, må vakthold utsettes og tilbørlig forsiktighet iakttas så ingen fare eller ulykke derved forårsakes.

§ 5. Under akning med kjelke eller sparkstøtting, ski eller skøiteløpning på offentlig vei, må tilstrekkelig forsiktighet iakttas. Politiet (lensmannen) kan for kortere eller lengere tid eller for bestemte dager forby sådan benyttelse av offentlig vei på steder, hvor det finner benyttelsen å være farlig eller til hinder eller vesentlig ulempe for ferdseleu.

§ 6. På offentlig vei eller tilstøtende grøfter må ingen kaste avfall, spiker, glass-skår eller lignende som kan medføre fare eller ulempe for ferdseleu.

Søppeldynger, kloakkmunninger eller andre avløp hvorved urenslighet opstår må ikke anbringes således, at de støter mot offentlig vei eller veigrøft. Priveter må ikke vende mot offentlig vei eller opføres i generende nærhet av sådan vei. Lagring av sten, ved, tømmer, is og lignende er forbudt på offentlig veiområde.

Det er under transport på offentlig vei forbudt å spille gjødsel, søppel eller annen urenslighet, som kan medføre fare eller ulempe for ferdseleu eller virke skjæmmende eller usund.

§ 7. Det er forbudt å flytte eller ta bort, skjære i, skrive eller tegne på, løsrive eller på annen måte skade eller smusse til de gjenstander som er bestemt til offentlig nytte eller pryð, slik som benker, trær, stakitter, gjerder, vannposter, stabbesteiner, veistolper, grunder og lignende.

Lovlig opsatte plakater og lignende må ikke rives ned eller gjøres uleselige.

§ 8. Det er forbudt å henge sig på biler, vogner eller andre kjøretøier under kjørselen, eller uten den kjørendes tillatelse til biler å fastgjøre vogner, sleder, kjelker eller sparkstøttinger.

§ 9. Det er forbudt å la hester gå løse og la andre kreaturer gå uten forsvarlig tilsyn på offentlig vei (som går gjennom innmark). Likeledes er det forbudt å tjøre hester og andre kreaturer således at de kan komme inn på veiområdet.

§ 10. Enhver som vil drive erhvervsmessig skyssbefordring med bil fra offentlig holdeplass innen herredet må ha

politiets tillatelse hertil. Holdeplass anvises av politiet. De 24 mai. nærmere regler for drosjekjøring fastsettes av politimesteren.

For bevilling til drosjekjøring med bil som omhandlet i denne paragraf erlegges en avgift til herredskassen av kr. 20,00 pr. bil pr. år. Avgiften betales forskuddsvis. Bevillingen trer ikke i kraft før avgiften er erlagt, og tidligere meddelte bevillinger bortfaller dersom avgiften ikke erlegges til fastsatt tid.

II. Hunder.

§ 11. Sinte hunder eller hunder som har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller dyr ved å gjø eller fare mot dem, kan av politiet kreves holdt borte fra offentlig vei, i bånd eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Tisper skal holdes inne i løpetiden. Ukjente hunder som løper omkring kan politiet opta og 8 dager efterat eieren forgjeves er varslet i offentlig avis, drepe eller selge.

Ved avhentning plikter eieren å betale de ved hundens optagelse, forpleining og kunngjørelse påløpne omkostninger, som han for øvrig under enhver omstendighet er ansvarlig for.

Eventuelt utredes omkostningene av herredskassen.

III. Tilstelninger og forlystelser.

§ 12. Sammenkomst med dans eller annen sammenkomst av utelukkende eller overveiende selskapelig eller underholdende art, hvor det er adgang for en ubestemt krets av personer eller for medlemmene av en forening eller lignende sammenslutning må ikke finne sted uten tillatelse av politiet (lensmannen). Barn under 15 år har ikke adgang til offentlig dans eller sammenkomst uten i følge med foreldre eller andre foresatte.

Adgang til å gi offentlige forestillinger og forevisninger som omhandlet i lov av 22 mai 1875 §§ 1 og 4, er avhengig av politiets tillatelse. Heller ikke må noen uten politiets tillatelse som næring holde offentlig dans, skytebane eller lignende. Undtatt fra disse bestemmelser er kirkekonserter samt forestillinger eller forevisninger m. v. med velledig formål.

§ 13. For tillatelse som nevnt i § 12, annet ledd, skal det betales en avgift fra kr. 5,00 til kr. 50,00 for hver forestilling eller forevisning efter politiets nærmere bestemmelser. Avgiften blir å innbetale forskuddsvis til politiet. For skuespill og konserter av større kulturell verdi kan politiet frafalle sådan avgift.

Utgiftene ved nødvendig politiopsyn på forestillinger, forevisninger og sammenkomster m. v. som omhandlet i § 12, første og annet ledd, utredes på den måte som er fastsatt

24 mai. i politiloven av 13 mars 1936 § 27, jfr. lov nr. 3 av 17 juni 1932.

§ 14. Den i § 12 omhandlede tillatelse kan tilbakekalles når som helst, og den skal være knyttet til en bestemt person, som i alle deler skal være den ansvarlige. Denne har uten utgift for det offentlige å foreta alle de foranstaltninger til ordenens oprettholdelse og til å trygge publikums sikkerhet, som politiet foreskriver.

Lokale og ordensvern må i forveien være godkjent av politiet, som også har rett til å være til stede og når som helst kan avbryte sammenkomsten.

§ 15. Besøkende plikter å etterkomme politiets ordensvernets ordre, og skal i og utenfor lokalet opføre sig sømmelig. I tilfelle av at noen på grunn av beruselse eller uorden bortvises, må de uten innsigelse fjerne sig. Politiet eller ordensvernet har plikt til å vise bort urostiftere som ved offentlige sammenkomster gjør fortred eller lager spetakkel.

§ 16. Når politiet (lensmannen) gir tillatelse til en offentlig forestilling m. v., fest eller sammenkomst, fastsetter han tilfille det tidspunkt da denne må være avsluttet. Ingen offentlig fest m. v. må vare utover kl. 1.

§ 17. Overtrædelse av disse vedtekter straffes efter straffelovens § 339, 2 forsåvidt ikke strengere straff er anvendelig.

Disse vedtekter trer i kraft så snart de er stadfestet. Fra samme tid opheves de hittil gjeldende politivedtekter for herredet, stadfestet ved kongelig resolusjon av 23 juli 1894.

24 mai. **Skrivelse** fra Socialdepartementet.

Ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 25 april 1924 stadfester departementet herved i henhold til lov nr. 5 av 25 juli 1913 Stavananger bystyres beslutning i møte 5 mai d. å. om en tilføielse til § 5 i den gjeldende vedtekt angående lukningstid for utsalgssteder.

Forandringen trer i kraft straks.

Efter tilføielsen lyder paragrafen så:

§ 5. Utsalgssteder som ikke selger andre varer enn aviser, tidsskrifter, skrivesaker og frimerker omfattes ikke av vedtektens bestemmelser. Jfr. dog den almindelige helligdagslovgivning og for julaftens vedkommende lov av 14 juli 1897.

Vedtekten gjelder heller ikke bensin- og oljestasjoner i fri luft.

Provisantering og leveranse til dampskib og fiskefartøier kan skje uten hinder av vedtektens bestemmelser.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

24 mai.

I henhold til § 1 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 bestemmer departementet herved at nevnte lov gjøres gjeldende for Veldresiden i Ringsaker herred, Hedmark fylke, innen de nedenfor nevnte grenser. Samtidig bestemmes i henhold til nevnte lovs § 13 at lensmannen i Ringsaker skal være medlem av bygningsrådet istedetfor politimesteren i Hamar.

Grensene for Veldresiden bygningsdistrikt er følgende:

I øst Brumundelven til grensen mellom Øvre Sveum og Brobakken. Denne grense følges til veien Børke—Narud. Denne vei følges videre til veien Brumund bro—Byflaten, som følges til Lillebørkes jorde. Grensen mellom jordet og Søndre Børkes skog følges til jordets søndre hjørne. Derfra går bygningsdistriktets grense i like linje til Båhuselven ved dennes bøining bak låven på Bakkehaugen. Elven følges til veien Brumund bro—Harpviken. Derfra følges nevnte vei østover til Tunheim, Kontraskjøret, Elverhøi, Folkets hus til Brumundelven, således at de sistnevnte eiendommer blir liggende i bygningsdistriktet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

25 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Spydeberg herredstyre, Østfold fylke, i møte 30 april 1938 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 13, dog med enkelte forandringer, således at vedtekten skal lyde:

I stedet for helserådets ordfører skal den læge som er antatt til å utføre tilsynet med de fattige syke i herredet være medlem av bygningsrådet.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

25 mai.

I henhold til § 65 i lov om brandvesenet av 15 august 1908, jfr. bemyndigelse gitt ved Regjeringens resolusjon av 11 desember 1924, bestemmer departementet at nevnte lov skal være gjeldende innen Filtvedt bygningsdistrikt i Hurum herred, Buskerud fylke.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

25 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Lier herredstyre, Buskerud fylke, i møte 9 april 1938 vedtatte bygningsvedtekter for Lierstrandens bygningsdistrikt.

Vedtektene lyder så:

§ 1. Innen Lierstranden bygningsdistrikt skal overalt anvendes åpen bebyggelse.

25 mai.

§ 2. Som regel må ingen murbygning gis mere enn 3 etasjer foruten kjeller og loft. Bygningsrådet kan dog tillate at murbygninger opføres i 4 etasjer, dog uten beboelse på loftet. For trebygninger kommer bestemmelsene i bygningslovens § 114 til anvendelse.

§ 3. Ingen tomt må bebygges forinnen der foreligger en av bygningsrådet godkjent tomteinndeling for vedkommende kvartal og i tilfelle for de med dette naturlig sammenhengende kvartaler, forsåvidt disse har samme eier.

Ingen tomt for boligbygning må bebygges med mere enn en femtedel av arealet innenfor den regulerte byggelinje.

Fra denne bestemmelse kan herredstyret, efter å ha innhentet uttalelse fra bygningsrådet, tilstede undtagelser.

§ 4. Bebyggelse av tomt må ikke finne sted med mindre der til tomten fører oparbeidet og godkjent gate forsynt med kloakk. Det kan dog ikke kreves at gaten skal oparbeides i større bredde enn 8 meter, heri innbefattet fortau.

Fra denne bestemmelse kan herredstyret, efter å ha innhentet uttalelse fra bygningsrådet, gjøre undtagelser. Tomteeieren må i så fall ved tinglyst erklæring forplikte sig til, på forlangende av herredstyret, å oparbeide godkjent gate inntil 8 meters bredde.

§ 5. Når ny gate oparbeides av herredskommunen skal grunneiere, som efter denne vedtekts ikrafttreden opfører bygning mot gaten, erstatte kommunen dens utlegg til oparbeidelse av gaten, dog ikke med mere enn halvparten av utgiftene ved oparbeidelsen av gaten i en bredde av inntil 20 meter, og ved nedleggelse av kloakk av inntil 305 mm diameter.

Ved betegnelsen «oparbeidelse av gaten» forstås gate og fortau.

Såfremt gaten kun kan bebygges på den ene side, skal grunneierne forpliktet ikke gå videre enn til å erstatte halvparten av de i forannevnte ledd omhandlede utgifter, som altså blir å utrede av grunneierne på den bebyggede side av gaten.

De samme regler gjelder også når eldre vei inngår i regulert gate.

Erstatningsbeløpet fordeles som regel mellom grunneierne efter lengden av hver tomts linje til gaten, målt langs reguleringslinjen.

Ved fordelingen blir den gatestrekning som samtidig oparbeides å betrakte som enhet. For øvrig gjelder for betaling av erstatningsbeløp vedkommende gateoparbeidelse de samme regler som under § 46, 3 ledd er bestemt vedkommende erstatning for gategrunn.

Den grunneier hvis eiendom ikke støter direkte til 25 mai. gaten, men bare har adkomst til samme, kan pålegges å delta i utgiftene i et forhold som avgjøres ved skjønn optatt på herredskommunens bekostning, dog således at det ikke kommer til å stå i misforhold til den verdiforøkelse som hans eiendom får ved gateoparbeidelsen.

§ 6. Opmåling og kartlegning av tomt samt avsettelse på byplanen skal utføres av en av bygningsrådet godkjent mann.

For sådan forretnings utførelse betales til herredskassen:

For tomter av størrelse inntil 500 kvm kr. 25,00

Fra 500 » 1 000 » » 35,00

» 1 000 » 2 000 » » 40,00

» 2 000 » 3 000 » » 55,00

» 3 000 » 5 000 » » 65,00

over 5 000 kvm betales i tillegg kr. 7,00 pr. påbegynt 1 000 kvm inntil 10 000 kvm og videre for hver påbegynt 1 000 kr. 5,00.

Herredskommunen holder de til målebrevene fornødne skjemaer.

Målebrevene utferdiges i 2 eksemplarer, hvorav det ene opbevares av bygningsrådet og det annet utleveres grunneieren.

§ 7. Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan tinglyses dersom det forevises attest fra vedkommende opmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for opmåling er betalt.

§ 8. Ingen grunn må bebygges med bygning bestemt til varig opphold for mennesker uten at der til enhver tid er tilfredsstillende adgang til godt og tilstrekkelig drikkevann. I tvisttilfelle avgjøres spørsmålet av helserådet.

§ 9. Efter innhentet uttalelse fra bygningsrådet og helse- rådet kan herredstyret forby at kruttmøller, gassverk, cel- lulosefabrikker, fabrikker for tilvirkning av benmel og sild- olje og lignende anlegges innen bygningsdistriktet.

§ 10. Ethvert byggeforetagende skal foreståes av en av bygningsrådet godkjent fagmann, der er ansvarlig for riktig utførelse.

Sådan godkjennelse kan når som helst tilbakekalles av bygningsrådet når det viser sig at vedkommende ikke fyller de krav der må stilles angående pålitelighet og duellighet.

§ 11. For behandling av bygningsanmeldelser m. m. er- legges gebyr efter følgende regulativ:

1. Ved innsendelse av bygningsanmeldelse betales kr. 4,00.

2. For tilsyn med byggarbeiders utførelse og meddelelse av den fornødne attest erlegges for nybygg i en etasje

25 mai. og med en grunnflate av inntil 25 kvm kr. 10,00, med inntil 50 kvm kr. 20,00, med inntil 100 kvm kr. 40,00, med inntil 150 kvm kr. 50,00, med inntil 200 kvm kr. 60,00 og videre kr. 20,00 i tillegg for hvert påbegynt 100 kvm.

For hver følgende etasje tillegges en halvpart av hvad der er bestemt for en etasje.

3. Ved påbygning eller underbygning beregnes kun for den etasje eller de etasjer der tilføies. Er det kun en del av etasje, betales efter dennes flateinnhold. Denne beregningsmåte følges også for kvistværelser i nye huser.
4. For lukkede og åpne skur beregnes en fjerdedel av de i punkt 2 ansatte gebyrer.
5. For tilsyn med utførelse av røkppe eller kanal i eldre bygning betales kr. 10,00.

Gebyrene beregnes av bygningsrådets formann og innkasseres av herredets kasserer.

§ 12. Bygningsrådet har å påse at enhver grunneier holder sine tomter, bebyggede som ubebyggede, i ryddig og ordentlig stand.

25 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes, med en redaksjonell forandring, som gjeldende inntil videre den av Tønsberg bystyre i møte 4 mai 1938 vedtatte forandring av vedtekt til bygningslovens § 124, 2.

Efter forandringen lyder vedtekten så:

Lysreklamer, gavlreklamer, lykter, uthengsskilter og reklameflagg skal anmeldes. Opsetning av skilter på flat vegg, støttemur eller innhegning tillates uten anmeldelse. Skjemmende farver eller skilter kan av bygningsrådet forlanges fjernet eller forandret.

25 mai. **Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.**

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre den av Porsgrunn bystyre i møte 29 april 1938 vedtatte vedtekt til bygningslovens § 57.

Vedtekten lyder så:

Hjemmelsbrev på solgt eiendom kan dog tinglyses, dersom der forevises attest fra vedkommende opmålingsmyndighet om at målebrev er rekvirert, samt kvittering for at gebyr for opmåling er betalt.

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet.

25 mai.

I henhold til § 3 i lov om bygningsvesenet av 22 februar 1924 approberes som gjeldende inntil videre de av Berlevåg herredstyre, Finnmark fylke, i møte 8 februar 1938 vedtatte forandringer i § 1 i bygningsvedtektenes, dog med et tillegg om ildsikker innredning av rum med ildsted i rorboder og pakkhus.

Efter approbasjonen lyder paragrafen så:

§ 1. På de til sjøboder regulerte tomter i brandstrøket kan opføres en sjøbod av tre med et areal av inntil 200 kvm og med en gesimshøide av inntil 5 m. Sjøbodene skal forsynes med lovlig brandgavl mot landsiden og må opføres i 20 m avstand fra gaten.

Mellem brandgavlen og gaten kan opføres pakkhus, rorbod, beboelseshus eller forretningsgård med et samlet areal av inntil 150 kvm og med gavlfasade til gaten. Annen bebyggelse tillates ikke på disse tomter.

De ovennevnte bygninger skal opføres med en avstand fra nabogrensen som er lik halvparten av veggens høide mot nabo.

Vegghøiden regnes for sjøboders vedkommende fra kaien og for de øvrige bygninger fra grunnens nivå ved brandgavlen. Opføres bygninger mellom brandgavlen og gaten i større høide enn sjøboden, må brandveggen føres 30 cm over høieste bygnings tak.

På sjøbod nr. 5 skal hele bebyggelsen forsynes med hel brandvegg mot det åpne mellomrum til nabotomten. Denne brandvegg føres helt op til gesimsen, men må ikke dekkes av takets treverk.

Anbringes ildsted i sjøbod, skal ildstedsrummenes gulv, vegger og tak opføres av ildfast materiale og dørene til disse rum beslås med jernplater på begge sider.

I sjøboder kan også innredes trandamperi, når underlaget for damperiet blir forsvarlig fundamentert, særlig fundamentet for dampkjel. Likeså skal vegger, tak og gulv isoleres med ildsikre materialer i minst 5 cm tykkelse. Dampkjelen skal dog anordnes i eget rum som skal tilfredsstillende betingelsene for ildstedsrum. Dører må føres rett ut i det fri og beslås med jernplater på innersiden, eller hel jerdør.

Røkpiper opføres fra grunnen og efter de samme regler som for røkpiper for øvrig, dog skal minimumshøiden være 1,50 m over takryggen. I spesielle tilfelle hvor plasshensyn krever det, kan røkpipen opføres på støpt eller muret vegg hvor sådan er anordnet. I damperiene må anbringes tilstrekkelig avtrekningsventiler, der har sin opgang i tilstrekkelig høide over takryggen og med inntak i veggen fra det fri.

25 mai. I sjøbod eller pakkhus kan der dog innredes betjeningsrum eller rorbod av tre med vanlig ildsted, når den del av bygningen hvor disse rum innredes får direkte utgang til det fri, samt opføres med ildfast vegg uten åpninger mot sjøboden eller pakkhuset.

Der gis anledning til å opføre egnerboder på stolper i inntil 2½ m høide fra kaidekket og utover kaien i inntil 4 m fra kaiens ytre kant.

27 mai. **Lov om endring i lov av 6 juli 1933 om Den norske stats fiskeribank.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning av 12 mai 1938 sålydende:

Efternevnte bestemmelser i lov nr. 9 av 6 juli 1933, om Den norske stats fiskeribank, skal herefter lyde så:

§ 1, post a:

a. Til anskaffelse, ombygning eller hovedreparasjon (av skrog og maskin) av fiske- og selfangst-farkoster.

§ 6, tredje ledd.

Banken har dessuten i ethvert tilfelle rett til ved hvilken som helst termin, efter 3 måneders varsel, å betale større avdrag eller helt å innfri serien; dog kan bankens styre for en tid av inntil 10 år fraskrive banken retten til således å opsi noen av seriens obligasjoner.

§ 10, annet ledd, første punktum.

Nevndens formann skal føre tilsyn med at enhver farkost og ethvert anlegg hvorpå der hviler lån til banken, blir forsvarlig vedlikeholdt og på forsvarlig måte blir anvendt innen fiskeri- og selfangstbedriften.

§ 11, første og annet ledd.

Lån til anskaffelse, ombygning eller hovedreparasjon (av skrog og maskin) av fiske- og selfangstfarkoster ydes til norske statsborgere som bor her i landet og har fylt 21 år; styret kan fritta fra aldersgrensen. Til aktieselskaper kan lån ydes når samtlige aktionærer fyller de vilkår som her er nevnt.

Lånene tilståes fortrinsvis fiskere og selfangere som personlig deltar i farkostens drift.

§ 12, første ledd.

Lån ydes bare til farkost skikket for fiske og selfangst.

§ 15. Lån tilståes så vel til motor- som seilfarkoster samt fiske- og selfangstdampskiber.

§ 16. Lån til farkoster under 4 tonn — åpne eller dekkede — forrentes med 3 procent. Lån til farkoster mellom 4 og 25 tonn forrentes med $3\frac{1}{2}$ procent, mellom 25 og 60 tonn med 4 procent, og til farkoster over 60 tonn med $4\frac{1}{2}$ procent.

Kongen kan bestemme at rentefoten for farkoster mellom 25 og 60 tonn skal settes ned med $\frac{1}{2}$ procent, dog ikke når nedsettelse allerede har funnet sted i medhold av § 20.

§ 17. Lån til farkoster under 4 tonn ydes bare mot full kommunegaranti. Som sikkerhet for lån til farkoster mellom 4 og 60 tonn gis banken ved siden av panteretten kommunegaranti for 30 procent av ethvert tap.

Se dog § 14.

§ 18. Lån til ny farkost eller maskin skal i alminde- lighet være avdragsfritt det første år.

Lån til farkoster under 10 tonn skal være betalt til- bake senest innen 12 år, til farkoster mellom 10 og 25 tonn senest innen 15 år, til farkoster mellom 25 og 60 tonn senest innen 18 år, og til farkoster over 60 tonn senest innen 20 år.

§ 19. De i § 18 fastsatte frister for tilbakebetaling kan gjøres gjeldende for lån til nybygninger gitt etter 1 januar 1936. Etter innkommet søknad, og etter avgjørelse av banken for hvert enkelt tilfelle kan de gjøres gjeldende også for eldre lån.

Så vel for eldre som for nye lån gjelder tillike at ban- kens styre kan forlenge lovens frister for tilbakebetalingen når særlige omstendigheter foreligger.

§ 20. Kongen kan, med Stortingets samtykke, for et tidsrum av inntil fem år ad gangen bestemme at lån som ydes i henhold til § 16, skal forrentes efter en sats som ligger inntil $\frac{1}{2}$ procent høiere eller lavere enn i paragrafen bestemt, dog aldri høiere enn den gjennomsnittrente som banken selv har optatt lån til.

Overskriften til kapitel 3.

Lån til anskaffelse eller ombygning eller hovedrepara- sjon av fiske- og fangstfarkoster.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 27 mai 1938.

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

27 mai. **Kongelig kunngjøring** om erleggelse av en ekstraordinær skatt til staten av formue for budgett-terminen 1 juli 1938 til 30 juni 1939.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har under 19 mai 1938 fattet følgende beslutning:

§ 1. For budgett-terminen 1938—39 erlegges en ekstraordinær skatt til staten av formue efter følgende regler:

a. Personer (boer) som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav a og c, samt personer som er skattepliktige efter samme paragrafs bokstav b, erlegger:

Av de første kr.	125 000	intet
— næste »	75 000	0,4 pct.
— — »	100 000	0,5 »
— — »	100 000	0,6 »
— — »	200 000	0,7 »
— — »	200 000	0,8 »
— — »	200 000	0,9 »
— — »	250 000	1,0 »
— — »	250 000	1,1 »
— — »	500 000	1,2 »
— — »	1 000 000	1,3 »
— — »	2 000 000	1,4 »
— — »	2 000 000	1,5 »
— — »	3 000 000	1,75 »
— — »	5 000 000	2,0 »
— — »	5 000 000	2,25 »
— — »	5 000 000	2,5 »
— — »	5 000 000	2,75 »

av det overskytende beløp 3,0 »

b. Utenlandske selskaper og innretninger, som er skattepliktige efter lov om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue av 28 juli 1921 § 3 bokstav b, erlegger 0,5 pct. av formuens samlede beløp.

c. Den skatt på formue som fremkommer efter foranstående satser, nedsettes derpå med tretti av hundre.

Skatt ilignes kun forsåvidt skattebeløpet for den enkelte skattepliktige utgjør minst kr. 4. Omberegning av skatt efter avgjørelse av Ankenevnden (lov av 28 juli 1921 § 19) finner alene sted, når avgjørelsen for den enkelte skattepliktige bevirker en forandring i skatten på minst kr. 10.

§ 2. For øvrig kommer til anvendelse bestemmelsene i 27 mai. skattelovene for landet og for byene av 18 august 1911 med tilleggslover samt i lov av 28 juli 1921 om utskrivning av en ekstraordinær skatt til staten av formue med tilleggslover.

§ 3. Forsåvidt for noen skattepliktig det samlede ham ilagte skattebeløp til stat og kommune efter ligningen (i tilfelle klagebehandlingen) for 1938—39 ved utskrivningen av ekstraordinær formuesskatt efter foranstående bestemmelser bringes til å overstige 75 pct. av den antatte inntekt ved statsskattligningen, blir på andragende den ekstraordinære formuesskatt å nedsette, i tilfelle å frafalle, i den utstrekning hvori den overstiger nevnte grense. Andragende som her nevnt inngis til og avgjøres av Ankenævnden for den ekstraordinære formuesskatt.

§ 4. Denne skattebeslutning trer i kraft straks.

Denne Stortingets beslutning bringes herved i utøvelse.

Gitt på Oslo slott 27 mai 1938.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Johan Nygaardsvold

B. Rolsted

Kongelig resolusjon.

27 mai.

I medhold av § 1, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 fastsettes:

1. Håndverksloven skal gjelde i Nedre Eiker herred, Buskerud fylke, fra 1 september 1938.
2. De som driver håndverk i Nedre Eiker herred må melde sig for lensmannen i Nedre Eiker innen 1 oktober 1938 for å beholde sin rett til uten næringsbrev å fortsette den næring som de har drevet før 1 september 1938.

Kongelig resolusjon.

27 mai.

I medhold av § 1, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 fastsettes:

1. Håndverksloven skal gjelde i Sem herred, Vestfold fylke, fra 1 september 1938.
2. De som driver håndverk i Sem herred må melde sig for lensmannen i Sem innen 1 oktober 1938 for å beholde sin rett til uten næringsbrev å fortsette den næring som de har drevet før 1 september 1938.

Kongelig resolusjon.

27 mai.

I medhold av § 1, siste ledd, i lov om håndverksnæring av 25 juli 1913 fastsettes:

1. Håndverksloven skal gjelde i Fana herred, Hordaland fylke, fra 1 september 1938.

27 mai. 2. De som driver håndverk i Fana herred må melde sig for lensmannen i Fana innen 1 oktober 1938 for å beholde sin rett til uten næringsbrev å fortsette den næring som de har drevet før 1 september 1938.

27 mai. **Kongelig resolusjon.**

Midlertidig lov av 6 mai 1938 om fredning av saltvannsfisk settes i kraft straks.

27 mai. **Kongelig resolusjon.**

I medhold av midlertidig lov om utførsel og innførsel av fisk og fiskeprodukter samt krepsdyr av 6 juli 1933 nr. 16 § 3, jfr. §§ 1 og 2, og midlertidig lov av 25 juni 1937 nr. 22 om adgang for Kongen til å treffe foranstaltninger til ordning av utførsel av klippfisk, saltfisk og tørrfisk bestemmes herved:

I.

- a. At det inntil videre uansett bestemmelsene fastsatt i kongelig resolusjon av 27 august 1937 om utførsel av klippfisk, som fremdeles blir gjeldende, skal være forbudt å utføre tørrfisk og klippfisk med mindre tillatelse til utførselen er gitt av Handelsdepartementet eller den Handelsdepartementet dertil måtte bemyndige;
- b. at Handelsdepartementet bemyndiges til å dispensere fra dette forbud;
- c. at Handelsdepartementet bemyndiges til å fastsette de nærmere bestemmelser om gjennomførelsen av forbudet og kontrollen dermed.

II.

Disse bestemmelser treer i kraft straks.

27 mai. **Kongelig resolusjon.**

- I. I henhold til lov om sjøfarten av 20 juli 1893 § 26 og lov om statskontroll med skibs sjødyktighet av 9 juni 1903 §§ 1 og 59 (jfr. tilleggslover av 18 september 1909 og 6 juli 1923) utferdiges forskrifter om lastning m. v. av fiskefartøier overensstemmende med et fremlagt utkast.

- II. Disse forskrifter treer i kraft straks.

Forskriftene lyder så:

§ 1. *Fartøier som forskriftene omfatter.* Disse forskrifter gjelder for alle fartøier som driver fiske på fjerrere farvann enn fiskebankene utenfor den norske kyst (over 90 nautiske mil fra land).

§ 2. *Lastning.*

- 1) På reise til fiskefeltet må tung last (gods) føres under dekk. Reservebunkers for overreisen kan dog føres løst

i skibets fiskebinger på hoveddekk. Likeledes kan bren- 27 mai.
selsolje føres på hoveddekk.

- 2) Lasten må være anbragt og stuert således at fartøiet får en fullt betryggende stabilitet.

Det må sørges for at den tunge last anbringes i bunnen av rummet og at tønnehøiden av tomtønner som anbringes på båtdekk eller overbygningsdekk begrenses etter fartøiets størrelse.

- 3) Når der føres dekkslast eller snurpenotbåter under utsvingede daviter må føreren før avgang ved fornøden prøve forvisse sig om at skibet har tilstrekkelig stabilitet. Herunder må det tas hensyn til forbruk av brensel under reisen.

- 4) Dekkslasten må være fullt betryggende sikret og må være anbragt således at den ikke hindrer fartøiets manøvrering og navigering eller adkomsten til og bruken av redningsbåtene og andre redningsredskaper.

- 5) På reise til fiskefeltet og under opholdet der må det undgås å skifte lasten på en sådan måte at fartøiets stabilitet derved forringes.

§ 3. *Snurpenotbåter.* Snurpenotbåter som føres utsvin-
get under daviter må under reise til og fra fiskefeltet kantres
inn mot båtdekket og forsvarlig surres til daviter og dekk.

Surringene må være ordnet således at de kan kastes
loss eller kappes både oppe og nede.

§ 4. *Fribord.* Fartøiet må ikke lastes dypere enn at
det får et etter farvannet og årstiden tilstrekkelig fribord.

§ 5. Føreren skal dra omsorg for at et eksemplar av
nærværende forskrifter finnes ombord.

§ 6. *Straffebestemmelse.* Overtredelse av disse for-
skrifter straffes med bøter i henhold til den almindelige
borgerlige straffelov av 22 mai 1902 § 339, forsåvidt ikke
strengere straff i henhold til annen lovbestemmelse kommer
til anvendelse.

Kongelig resolusjon.

27 mai.

I medfør av § 4 i loven av 17 juli 1925 om Svalbard og
§ 2, annet ledd, i loven av 27 februar 1930 om Jan Mayen
fastsettes almindelige forskrifter om fred-
ning og om jakt og fangst av landpattedyr
og fugl på Svalbard og Jan Mayen, sålydende:

§ 1. Rein, hare og moskusfe skal inntil videre på Sval-
bard være fredet hele året. Disse viltsorter må hverken jages,
fanges, drepes eller skades.

§ 2. Rev skal på Svalbard være fredet fra og med 15
mars til og med 15 oktober. Reven må i denne tid hverken
jages, fanges, drepes eller skades.

27 mai. § 3. Rype skal på Svalbard være fredet fra og med 1 mai til og med 15 august. På Bjørnøya skal dog nevnte fugl inn-til videre være fredet hele året.

27 mai. § 4. Disse fuglearter skal på Svalbard være fredet fra og med 10 juni til og med 15 august: Kortnebbgås eller Svalbardgås (*Anser brachyrhynchus*), ringgås eller polargås (*Branta bernicla*), kvitkinngås eller Grønlandsgås (*Branta leucopsis*), havelle eller isand (*Clangula hyemalis*), svartand (*Melanitta nigra*), efugl (*Somateria mollissima*), ekonge eller prakt-fugl (*Somateria spectabilis*), lomvier eller «alker» (*Uria lomvia* og *Uria aalge*) og lundefugl (*Fratercula arctica*).

§ 5. For de i § 3 og § 4 nevnte fuglearter skal det likeledes på Svalbard i den for vedkommende art fastsatte fredningstid være forbudt å ta bort egg eller unger. Heller ikke må innsamling av dun fra reirene finne sted i fredningstiden.

§ 6. Disse fangstmåter eller fangstredskap skal på Svalbard og Jan Mayen være forbudt: Gift og fotsaks (trampsaks) for alt vilt, garn og limpinner til fangst av fugl.

De som legger ut selvskudd for isbjørn, må avmerke stedet slik at det er tydelig for folk. Innen fangstfeltet forlates, må alle utlagte selvskudd fjernes.

§ 7. Det skal på Svalbard og Jan Mayen være forbudt i tiden fra og med 10 juni til og med 15 august å løсне skudd i fugle fjell eller innen en avstand av inntil 1 nautisk mil fra samme. Likeledes er fløiting med skibsfløiter innen en avstand av inntil 5 nautiske mil fra fugle fjell forbudt i samme tidsrum, når ikke hensynet til skibets og passasjerers sikkerhet gjør dette nødvendig.

27 mai. § 8. På Jan Mayen skal jakt og fangst og innsamling av egg og dun inntil videre være forbudt, med mindre særskilt tillatelse er innhentet fra vedkommende departement, som kan fastsette særlige vilkår for tillatelsen.

Jan 72. § 9. På Svalbard skal jakt og fangst av fugl og innsamling av egg og dun være forbudt uten til forbruk på Svalbard og i Svalbardfarvannene.

§ 10. Det er straffbart å overtre bestemmelsene foran.

§ 11. Når særlige grunner foreligger, kan departementet gjøre undtagelse fra §§ 1, 2 og 9. I videnskapelig øiemed kan departementet også gjøre undtagelse fra §§ 3, 4 og 5.

§ 12. Disse forskrifter trer i kraft 10 juni 1938.

Fra samme dag opheves forskriftene fastsatt ved resolusjoner av 24 mars 1928, 20 september 1929, 30 november 1934, 4 august 1936 og 4 juni 1937.

Kongelig resolusjon.

27 mai.

De konsesjonsgrenser, som er omhandlet i § 2, § 3, første og annet ledd og § 4 i skogkonsesjonsloven av 18 september 1909 nedsettes for Vestre Moland herred, Aust-Agder fylke, til 100 dekar, og den kongelige resolusjon av 22 april 1927 forsåvidt angår nedsettelse av skogkonsesjonsgrensene for herredet til 500 dekar opheves.

Denne bestemmelse trer i kraft straks.

Kongelig resolusjon.

27 mai.

I. I henhold til § 68, 1 ledd i lov om veivesenet av 21 juni 1912 som den lyder etter lov nr. 1 av 20 februar 1926 fastsettes som gjeldende for hele riket fra 1 august 1938 de i et fremlagt utkast inntatte almindelige regler gjeldende all kjørende, ridende og gående trafikk på vei eller gate (plass) som er åpen for almindelig ferdsel, jfr. § 20 i lov nr. 2 av 20 februar 1926 om motorvogner.

Fra samme tidspunkt opphører de ved kronprinsregentens resolusjon av 17 desember 1926 fastsatte trafikkregler med senere forandringer å gjelde med undtagelse av §§ 40 og 41.

II. En nynorsk tekst av de nye trafikkregler overensstemmende med et fremlagt utkast inntas i Lovtidend ved siden av bokmålsteksten.

Reglene lyder så:

Trafikkregler

(gitt ved kongelig resolusjon av 27 mai 1938 i henhold til § 68 i lov av 21 juni 1912 om veivesenet som den lyder etter lov nr. 1 av 20 februar 1926, gjeldende all kjørende, ridende og gående trafikk på vei eller gate (plass) som er åpen for almindelig ferdsel, jfr. § 20 i lov nr. 2 av 20 februar 1926 om motorvogner).

§ 1.

1) Med kjøretøi menes motorkjøretøi (automobil, motorvogn, motorslede, motorsykkel), kjøretøi med hest eller annet trekkdyr, tilhenger, håndkjerre og vanlig sykkel.

Som motorkjøretøi reg-

Trafikkreglar

(gjeve ved kongeleg resolusjon frå 27 mai 1938 etter § 68 i lov frå 21 juni 1912 um vegstellet som ho lyder etter lov nr. 1 frå 20 februar 1926 og gjeldande all køyrande, ridande og gåande trafikk på veg eller gate (plass) som er open for ålmenn ferdsel, jfr. § 20 i lov nr. 2 frå 20 februar 1926 um motorvogner).

§ 1.

1) Med køyretøi meiner ein motorkøyretøi (automobil, motorvogn, motorslede, motorsykkel), køyretøi med hest eller anna køyredyr, tilhengjar, handkjerre og vanleg sykkel.

Som motorkøyretøi rek-

- 27 mai. nes enhver innretning som har kraftmaskin til fremdrift, herunder også lokomobil og traktor.
- 2) a) Kjører (kjørende) er person som fører kjøretøi.
b) Like med kjører regnes også person til fots som:
fører håndkjerre eller sykkel,
fører kjelke eller sparkstøtting i andre tilfelle enn de som er nevnt i punkt 3 nedenfor,
leier hest eller kreatur.
- 3) Reglene for fotgjengere skal også gjelde person som i vanlig gangfart befordrer barn i barnevogn (barnesluffe), på kjelke eller på sparkstøtting.
- 4) Trafikkreglenes bestemmelser om kjøring og kjøring gjelder også for riding og rytter forsåvidt de kan anvendes.
- 5) Veiarbeidsmaskin kan fravike trafikkreglene når det er nødvendig eller til vesentlig lettelse under arbeidet.
- 6) Jernbanens skinnegangsvogner går ikke inn under trafikkreglene og sporvogn bare når det uttrykkelig sies.
- 7) Med vei forstås vei og gate (plass) som er åpen for almindelig ferdsel. Til veien regnes også skinnegang som følger veien og er en del av dennes kjørebane.
- nar ein alle greidor som har kraftmaskin til framdrift, soleis ogso lokomobil og traktor.
- 2) a) Køyrar er den som fører køyretøy.
b) Likt med køyrar reknar ein den som til fots: fører handkjerre eller sykkel,
fører kjelke eller sparkstytting i andre høve enn dei som er nemnde i punkt 3 nedanfor,
leider hest eller krøter.
- 3) Regiane for fotgangar skal ogso gjelda for den som i vanleg gangfart fører barn i barnevogn (barnesluffe), på kjelke eller på sparkstytting.
- 4) Fyresegnene i trafikkreglane um køyring og køyrar gjeld ogso for riding og rytta so langt dei kann brukast.
- 5) Vegarbeidsmaskin kann vika frå trafikkreglane når det er turvande eller til stor lette under arbeidet.
- 6) Skeinegangsvogner til jarnveg kjem ikkje inn under trafikkreglane og sporvogn berre når det tydeleg er sagt.
- 7) Med veg meiner ein veg og gate (plass) som er open for ålmenn ferdsel. Til vegen reknar ein ogso skeinegang som fylgjer vegen og er ein del av køyrebana.

8) Veikryss er sted hvor offentlig vei skjærer eller grener ut fra annen offentlig vei, likeså sted hvor privat vei skjærer eller grener ut fra annen privat vei.

§ 2. Alle veifarende skal optre hensynsfullt og utvise varsomhet så det ikke oppstår fare eller voldes skade eller ulempe for andre.

§ 3. Kjører må være leggelig og åndelig skikket til føring av kjøretøi, således ikke være for trett eller påvirket av alkohol, jfr. motorvognlovens § 17.

§ 4.

1) Kjører skal før kjøringen begynner forvisse sig om at kjøretøiet er i forsvarlig stand og at alle nødvendige apparater virker forskriftsmessig og tilfredsstillende. Kjører har også under kjøringen ansvar herfor.

2) Kjører skal fra sin plass ha fri utsikt fremover og til sidene.

§ 5. Når føret gjør det nødvendig, skal hjulene på motorkjøretøi i fornøden utstrekning være forsynt med snekjetting eller på annen beskyttende måte beskyttet mot glidning.

§ 6. Kjøring må bare foregå på de for sådan ferdsel bestemte steder.

§ 7.

1) Kjører skal ferdes på høire side av veien undtagen når særlige forhold gjør det nødvendig å kjøre til ven-

8) Vegkryss er stad der offentlig veg skjer eller greinar ut frå annan offentlig veg og likeeins stad der privat veg skjer eller greinar ut frå annan privat veg.

§ 2. Alle som fer etter vegen skal visa umsyn og varsemnd so det ikkje vert valda fåre, skade eller ulempe for andre.

§ 3. Køyrar må vera kropsleg og åndeleg skikka til å føra køyrety, soleis ikkje for trøytt eller påverka av alkohol, jfr. § 17 i motorvognlova.

§ 4.

1) Fyrr køyring tek til, skal køyrar gjera seg viss med at køyretyet er i forsvarleg stand og at alle naudsynlege apparat verkar som fyreskrive og fullnøgjande. Han har ansvar for dette ogso når han køyrer.

2) Køyrar skal frå plassen sin ha fritt utsyn fram og til sidene.

§ 5. Når føret gjer det turvande skal motorvognhjula i den mun det trengst ha snøkjetting eller på annan trygg måte vera gjort støde for gliding.

§ 6. Ein må berre køyra på stader som er etla til slik ferdsel.

§ 7.

1) Køyrar skal ferdast på høgre sida av vegen når ikkje serlege høve gjer det turvande å køyra til

27 mai.

27 mai. stre. Utenfor tettbygd strøk kan det kjøres midt i veien når utsikten fremover og til sidene er fri. Likeså når veibanens bredde, form eller tilstand gjør det vanskelig å ferdes på høire side.

Kjører med liten fart skal holde lengst mulig tilhøire.

- 2) Kjøring skal foregå således at fotgjenger på fortau eller veikant ikke forulempes og ikke uten nødvendighet tvinges ut i veggrøft.
- 3) Når veien er sølet eller når det står vann på den, skal kjører være varsom så at andre ikke blir tilskvettet.
- 4) Kjøretøi med last av lange gjenstander som tømmer, jernbjelker, rør eller lignende, skal om fornødent stanse så andre veifarende kan passere.

§ 8. I veikryss skal kjører ta skarp sving tilhøire (inner-sving) og stor sving tilvenstre (yttersving).

§ 9.

- 1) Kjører bør ved tegn til kjennegi når og hvorledes han vil foreta forandring i sin kjøreretning, kjøre over i den andre siden av veien eller stanse.
- 2) Tegn skal være tydelig og gis i god tid.
- 3) For stans gis tegn ved at en arm rekkes ut og underarmen bøies loddrett op. På motorkjøretøi kan

vinstre. Utanfor tettbygd strøk kann ein køyra midt i vegen når utsynet frametter og til sidene er fritt. Likeeins når vegbreidda, vegforma eller den tilstanden vegbana er i gjer det vanskeleg å ferdast på høgare side.

Køyrar med liten fart skal halda so langt til høgare som mogeleg.

- 2) Det skal køyrast slik at det ikkje er til ulempe for fotgangar på fortåg eller vegkant og at fotgangar ikkje i utrengsmål vert tvungen ut i veggrøft.
- 3) Når vegen er søylut eller det er vatn på han, skal køyrar vera varsam so han ikkje skvetter på andre.
- 4) Køyrety med last av lange ting som timber, jarnbjelkar, røyr eller liknande, skal stogga um det trengst so andre som fer etter vegen kann koma framum.

§ 8. I vegkryss skal køyrar ta krapp sving til høgare (inner-sving) og stor sving til vinstre (utsving).

§ 9.

- 1) Køyrar bør med teikn varsla um når og korleis han vil svinga av, svinga over i den andre sida av vegen eller stogga.
- 2) Teikn skal vera tydeleg og gjevast i god tid.
- 3) For stopp gjev ein teikn ved å strekkja ut ein arm og bøygja overarmen rett upp. På motorkøyrety

tegn for stans gis med stopplykt.

- 4) For svinging tilhøire (henholdsvis venstre) gis tegn ved at høire (henholdsvis venstre) arm strekkes vannrett ut. På motorkjøretøi kan tegn for svinging gis ved mekanisk eller elektrisk retningsviser. Når motorkjøretøi er utstyrt med retningsvisere, har kjøreren plikt til å bruke disse.

§ 10. Efter en forankjørende skal enhver kjører holde sådan avstand at han kan stanse i tide når den forankjørende stanser.

§ 11. Kjørere som har stanset skal før kjøringen fortsettes forvisse sig om at dette kan skje uten fare for den øvrige ferdsel, også den bakfra kommende. Tegn skal gis som ved forandring av kjøreretning.

§ 12. Rygging må ikke finne sted med mindre kjøreren har visshet for at ingen hindring er til stede. Ryggingen skal så vidt mulig foregå i den siden av veien hvor kjøretøiet står og med varsomhet så det ikke blir til ulempe for den øvrige ferdsel.

§ 13. Kjørere som møtes skal i god tid vike tilstrekkelig tilhøire, passere hverandre forsiktig og med aktsomhet overfor andre veifarende, om nødvendig stanse til veien er fri.

§ 14. Når kjørere møtes på et sted hvor en del av veien er sperret, har den vike- eller

kann teikn for stopp gje- 27 mai.
vast med stopplykt.

- 4) For svinging til høgre (vinstre) gjev ein teikn ved å strekkja høgre (vinstre) arm rett ut. På motorkøyrety kann teikn for svinging gjevast med mekanisk eller elektrisk retningsvisar. Når motor-køyrety har slike visarar, pliktar køyraren å bruka dei.

§ 10. Køyrar skal halda seg seg so langt attanfor den som køyrer fyre at han kann stogga i tide når køyraren framanfor stoggar.

§ 11. Køyrar som har stogga skal fyrr han held fram med køyringa att gjera seg viss med at han kann gjera det utan fåre for ferdsla elles, ogso den som kjem attantil. Teikn skal gjevast som ved svinging.

§ 12. Ryggja må ein berre når køyraren er viss på at ikkje noko er til hinder for det. Si vidt mogeleg skal ein ryggja i den sida av vegen der køyretyet står og varsamt so det ikkje er til ulempe for ferdsla elles.

§ 13. Køyrarar som møtest skal i god tid vika langt nok til høgre, fara varsamt framum kvarandre med aktsemd imot andre som fer etter vegen og stogga til vegen er fri dersom det er turvande.

§ 14. Når køyrarar møtest på ein stad der noko av vegen er sperra, har den vike- eller

27 mai. stoppeplikt på hvis side sper-
ringen er.

§ 15.

- 1) Kjører som vil forbi foran kjørende skal passere til-
venstre for denne.
- 2) Forbikjøring skal skje var-
samt og ikke før veien er
fri. Forbikjøring må ikke
finne sted i og ved vei-
kryss, uoversiktlig kurve
eller bakketopp eller noe
annet sted hvor man må
regne med at fare eller
skade derved kan opstå.

- 3) Den som vil kjøre forbi
skal sikre sig at han ikke
kommer i veien for andre.

- 4) Den forankjørende skal så
snart forholdene muliggjør
det vike lengst mulig til-
høire for å gi plass og om
nødvendig saktne farten.

- 5) Etter passering skal den
forbikjørende svinge til-
høire snarest mulig, dog
ikke før dette kan skje
uten fare eller ulempe.

§ 16.

- 1) Møter eller innhenter mo-
torkjøretøi, kjører med hest
eller annet trekkdyr, ryt-
ter, løshest eller annet
husdyr, skal føreren av
motorkjøretøiet vise sær-
lig forsiktighet. På tegn,
tilrop eller annet varsel
eller når dyr er urolig,
skal føreren stanse og
om nødvendig stoppe mo-
toren inntil dyret er kom-
met forbi eller bragt til-
side. Hermed skal føreren
hjelpe til hvis det trenges.

stoppeplikt som har sperringa
på si side.

§ 15.

- 1) Køyrar som vil framum
den som køyrer fyre skal
fara til vinstre for denne.
- 2) Køyra framum skal ein
berre når vegen er fri og
då varsamt. Ein må ikkje
køyra framum i og ved
vegkryss, sving eller bak-
ketopp som det ikkje er
utsyn over, eller nokon
annan stad der ein må
rekna med at det kann
valda fåre eller skade.

- 3) Den som vil køyra fram-
um skal gjera seg viss med
at han ikkje kjem i vegen
for andre.

- 4) Den som køyrer fyre ska!
so snart råd er vika lengst
mogeleg til høgre for å
gjeva plass og minka far-
ten dersom det trengst.

- 5) Når ein har køyrt fram-
um skal ei svinga over i
høgre sida av vegen att so
snart råd er, likevel ikkje
fyr det let seg gjera utan
fåre eller ulempe.

§ 16.

- 1) Dersom motorkøyrety mø-
ter eller tek att køyrar
med hest eller anna køyre-
dyr, rytter, laushest eller
anna husdyr, skal føraren
av motorkøyretyet vera
serleg varsam. På teikn,
tilrop eller anna varsel
eller når dyr er uroleg
skal føraren stogga, og
um det er turvande, stoppa
motoren til dyret har kome
framum eller er ført til
side. Um det trengst, skal
føraren hjelpa til med det.

- 2) Når motorkjøretøi nærmer sig, skal vokter av dyr gjøre sitt beste for å frigjøre veien i tilstrekkelig bredde.
- 2) Når motorkøyrety nær- 27 mai.
mar seg dyr med gjætar, skal denne gjera det han kann for å halda vegen fri i stor nok breidd.

- 3) Kjører med hest eller annet trekkdyr og likeledes rytter som under farlige eller særlig vanskelige forhold møter eller innhentes av motorkjøretøi kan, efter å ha varslet i tide, holde venstre side av veien under passeringen.
- 3) Køyrar med hest eller anna køyredyr og likeeins rytter som under fårlege eller sers vande tilhøve møter eller vert atteken av motorkøyrety, kann halda vinstre side av vegen medan motorkøyretyet køyrer framum når dei i tide har varsla um det.

§ 17.

- 1) Forbikjøring av forankjørende eller stillestående sporvogn skal skje tilhøire når det er plass til det i kjørebanen.
- 1) Vil ein køyra framum sporvogn som køyrer fyre eller står stille skal ein køyra til høgre når det er plass til det i køyrebana.
- 2) Passering av sporvogn ved stoppested skal under enhver omstendighet skje særlig varsomt.
- 2) Framum sporvogn ved stoppestad skal ein alltid køyra serleg varsamt.

§ 18.

- 1) Når to kjøriere samtidig skal passere veikryss eller åpen plass, gjelder som almindelig regel at den som har eller ved svinging får den andre på sin høire side, har vikeplikt. Dog skal i landdistrikt den som fra fylkesvei eller herredsvei (bygdevei) vil kjøre inn på eller tvers over riksvei, vise særlig varsomhet likeoverfor kjørende i begge retninger på denne. Denne bestemmelse skal dog ikke være til hinder for at vei av lavere klasse i særlige tilfelle gis forkjørselsrett for riksvei, se nedenfor under punkt 2.
- 1) Når tvo køyrarar samstundes skal fara over vegkryss eller open plass, skal til vanleg den ha vikeplikt som har eller ved svinging får den andre på si høgre side. I landdistrikt skal likevel den som vil køyra inn på eller tvert over riksveg frå fylkesveg eller heradsveg (bygdeveg) vera serleg varsam mot køyrarar frå baa kantar på riksvegen. Men denne fyresegna skal ikkje vera til hinder for at veg av lågare klasse i serlege høve får forkøyrslerett for riksveg, sjå nedanfor under punkt 2.

- 27 mai. 2) Foran veikryss kan det med samtykke av veidirektøren — i by av politiet med tilslutning av formannskapet — opsettes varselsskilt som for dette veikryss tilkjennegir forkjørsrett for kjørende på den kryssende vei. I sådanne tilfelle har alle trafikerende vikeplikt for kjørende i begge retninger på den veien som er tillagt forkjørsrett. Dog skal også ferdselen på forkjørsvei vike og i tilfelle stoppe for de i § 20 nevnte sporgovner, brandvesenets og politiets vogner under utrykking, ambulanseovner m. v., troppeavdelinger og andre prosesjoner.
- 2) Framanfor vegkryss kann med samtykke frå vegdirektøren — i by frå politiet og formannskapet — setjast upp varslingskiilt som syner forkøyrslereitt i dette vegkrysset for køyrarar på den vegen som kryssar. I slike høve har alle trafikantar vikeplikt for køyrarar frå båe kantar på den vegen som har fått forkøyrslereitt. Likevel skal ogso ferdsla på forkøyrsleregen vika og um so er, stogga for sporgovner, brand- og politikøyrety når dei rykkjer ut, ambulanseovner m. v., troppeavdelingar og andre prosesjonar som er nemnde i § 20.

Vedkommende departement fastsetter nærmere regler for forkjørsretten, herunder også for oppsetting av skilte for varsling av sådan.

Vedkomande departement gjev nærmare reglar um forkøyrslereitten, under det ogso um oppsetjing av skilt som varslar denne.

- 3) Vikeplikt for andre kjørende har den som vil kjøre over i venstre side av veien. Det samme gjelder den som fra eiendom eller fra privat vei vil kjøre inn på eller tvers over offentlig vei.
- 3) Vikeplikt for andre køyrarar har den som vil køyra over i vinstre side av vegen. Det same gjeld den som vil køyra inn på eller tvert over offentleg veg frå eiedom eller frå privat veg.
- § 19. I veikryss skal den stoppepliktige stanse sitt kjøretøi før den forreste del er kommet frem til den kryssende veis kjørebane, således at forbindelsen mellem fortau ikke sperres.
- § 19. I vegkryss skal den som har stoppeplikt stogga køyretyet sitt fyrr framparten av det har kome burt til køyrebana på den vegen som kryssar so han ikkje sperrar for gangferdsla millom for-
tåg.

side. Hermed skal tilveie
hjelpe til hvis det trengas.

Israren hjelpe til med det.

27 mai.

§ 20.

- 1) For jernbanetog og sporvogn skal den øvrige trafikk vike og i tilfelle stanse.
- 2) Det er forbudt — også for sporvogn — å kjøre i veien for troppeavdeling, skolebarn i samlet tropp og andre prosesjoner.
- 3) Brandvesenets og politiets kjøretøier under utrykning og ambulanse- og andre vogner under transport av syke eller tilskadekomne som trenger hurtig hjelp er ikke bundet av de almindelige fartsregler når de bruker flertonig signalhorn eller klokke eller varsler på annen hensiktsmessig måte. For disse vogner skal all annen trafikk, også sporvogn, stanse eller vike så kjørebanen i størst mulig utstrekning blir åpen.

§ 21.

- 1) Kjører skal avpasse farten under hensyn til sted, føre, vær- og trafikkforhold så det ikke oppstår fare eller ulempe for andre veifarende og således at den øvrige ferdsel blir minst mulig hindret eller forstyrret.

Bestemmelsen i dette punkt gjelder også for sporvogner. For disse gjelder for øvrig det av vedkommende myndigheter fastsatte reglement for sporveisdrift, forsåvidt dette ikke strider mot nærværende trafikkregler.

§ 20.

- 1) For jarnvegstog og sporvogn skal trafikken elles vika og um so er, stogga.
- 2) Det er forbode — ogso for sporvogn — å køyra i ve-gen for troppeavdeling, skuleborn i samla tropp og andre prosesjonar.
- 3) Brand- og politikøyrety når dei rykkjer ut og ambulanse- og andre vogner når dei fører sjuke eller folk som er skadde og treng snøgg hjelp er ikkje bundne av dei vanlege reg-lane um farten dersom dei brukar signalhorn med fleire tonar eller klokke eller varslar på annan lag-leg måte. For desse vog-ner skal all annan trafikk, ogso sporvogn, stogga eller vika so køyrebana so langt råd er vert open.

§ 21.

- 1) Køyrar skal tilmåta far-ten etter stad, føre, ver-og trafikktilhøve so han ikkje valdar fåre eller ulempe for andre som fer etter vegen og soleis at ferdsla elles ikkje vert hindra eller kjem i ulag uturvande.

Fyreseгна i dette punkt gjeld ogso for sporvogner. For desse gjeld elles det reglement for drift av sporveg som vedkommande styremakter har gjeve, so langt det ikkje strider mot desse trafikkreglar.

27 mai. 2) Kjører skal alltid ha fullt herredømme over kjøretøiet og skal under enhver omstendighet — også på glatt føre — kunne stanse på tredjedelen av den umiddelbart foranliggende helt frie og oversiktlige kjørebane.

§ 22. Særlige fartsregler kan av vedkommende departement fastsettes for enkelte steder.

§ 23. Kjører skal nedsette farten og om nødvendig stanse når personer eller dyr befinner sig på veien og det er fare for at de ikke kommer tidsnok til side.

§ 24. Særlig varsomhet skal utvises:

I og ved veikryss, kurve eller over bakkekam og på andre uoversiktlige steder, forbi hus like ved kjørebane, ved plankryssing av jernbane- eller sporveislinje og opmerket fotgjengerfelt, ved kjøring i trang innsnevring av veien eller i venstre del av denne.

§ 25.

- 1) I by og tettbygd strøk må det ikke kjøres fortare enn 35 km i timen og alltid således at man kan stanse på en lengde av 10 meter.
- 2) Utenfor byer og tettbygd strøk kan farten økes til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over veien og dennes beskaffenhet gjør det forsvarlig. Er veien bred med fritt utsyn og er veibanen fri, kan

2) Kjører skal alltid ha fullt herredømme over kjøretøyet sitt og skal i alle høve — ogso på glatt føre — kunna stogga på tredjeparten av den heilt frie og oversynlege vegbana ende framfor han.

§ 22. Vedkomande departement kann gjeva serlege fartsreglar for einskilde stader.

§ 23. Kjørar skal minka farten og stogga um det trengst når det er folk eller dyr på vegen og det er fåre for at dei ikkje kjem til side fort nok.

§ 24. Serleg varsam må ein vera:

I og ved vegkryss, sving eller over bakkekamb og andre stader der ein ikkje har fritt oversyn, framum hus som ligg tett attmed køyrebana, der vegen kryssar jarnvegs- eller sporvegslinje i plan eller fotgangarfelt som er merkt av, ved køyring på stader der vegen er sers trong eller i vinstre side av vegen.

§ 25.

- 1) I by og tettbygt strøk må ein ikkje køyra fortare enn 35 km i timen og alltid soleis at ein kann stogga på 10 m lengd.
- 2) Utanfor by og tettbygt strøk kann farten aukast til 45 km i timen dersom det er fritt utsyn over vegen og denne er soleis laga at det er forsvarleg. Er vegen breid og det er fritt utsyn og fri vegbane, kann

farten økes ut over 45 km i timen, men bare når forholdene i enhver henseende er sådanne at det ikke kan medføre fare, skade eller ulempe av noen art. Farten må dog ikke overskride 60 km i timen.

3) For motorkjøretøi med tilhenger er maksimalfarten 45 km i timen.

4) Sporvogns fart må i tettbygd strøk ikke overstige 35 km pr. time. Kjøreplan for sporveisdriften må være godkjent av kommunestyret (formannskapet) etter at politiet har avgitt uttalelse.

5) Over broer som det ikke er fastsatt maksimalfart for med hjemmel i motorvognloven eller veiloven, skal det kjøres særlig varsomt — især hvis brobanen er ujevn — og således at bremsing mest mulig undgås.

6) I tett skodde (tåke) skal det kjøres langsomt og særlig varsomt.

§ 26.

1) Tettbygd strøk kan av fylkesveistyret uttrykkelig betegnes som sådant ved opsetting av skilter som angir den for tettbygd strøk største tillatte fart.

2) Vedkommende departement kan treffe endelig bestemmelse om hvorvidt et strøk skal ansees som tettbygd.

§ 27. Konkurranseskjoring på vei kan på visse nærmere betingelser tillates av fylkesmannen, ved kjøring gjennom

farten aukast til meir enn 27 mai. 45 km i timen, men berre når alle høve er soleis at det ikkje kann vera til fåre, skade eller ulempe av noko slag. Farten må likevel ikkje vera over 60 km i timen.

3) For motorkøyrety med tilhengjar er høgstefarten 45 km i timen.

4) Farten til sporvogn må ikkje vera over 35 km i timen i tettbygt strok. Køyreplan for drifta av sporvegen må vera godkjend av kommunestyret (formannskapet) etter at politiet har gjeve utsegn.

5) Over bruer som det ikkje er sett høgstefart for med heimel i motorvognlova eller veglova, skal ein køyra serleg varsamt — serleg dersom brubana er ujamn — og soleis at ein mest mogeleg slepp å bremsa.

6) I tett skodde (tåke) skal ein køyra seint og serleg varsamt.

§ 26.

1) Fylkesvegstyret kann merkja ut eit strok som tettbygt med å setja upp skilt som nemner høgstefarten for tettbygt strok.

2) Vedkomande departement kann taka endeleg avgjerd um eit strok skal reknast som tettbygt.

§ 27. Fylkesmannen — eller vegdirektøren dersom det gjeld køyring gjennom fleire fylke — kann gjeva løyve til

27 mai. flere fylker av veidirektøren. Under konkurransekjøring på vei skal fartsreglene overholdes.

§ 28.

1) Kjøretøi må ikke hensettes på sted hvor det i noen særlig grad hindrer ferdselen. Det må ikke settes i uoversiktlig kurve, på bakketopp, ved stoppested for sporvogn eller rutebil, ved trafikkø, foran inn- og utkjørsel, inn- og utgang fra forsamlingslokale, skole og lignende. Det må ikke settes nærmere gatehjørne enn 4 meter fra det punkt hvor fortaukanten begynner å runde. Utenfor tettbygd strøk må det ikke settes nærmere enn 20 meter fra veikryss, bakketopp, uoversiktlig kurve eller fra kjøretøi på motsatt side av veien. Politiet kan også ellers påby at et kjøretøi skal flyttes.

2) Kjøretøi må settes lengst mulig til siden og ikke på skrå, med mindre dette særskilt er tillatt eller påbudt.

3) a) Politiet kan med samtykke av formannskapet anvisе parkeringsplasser og gi regler for bruken av disse og for øvrig treffe bestemmelse om hvor lenge kjøretøi kan bli stående på offentlig

å halda kappkøyning på veg på visse nærmare vilkår. Fartsreglane gjeld ogso for slik køyning.

§ 28.

1) Køyrety må ein ikkje setja frå seg på stad der det er til noko sers hinder for ferdsla. Det må ikkje setjast i sving som det ikkje er utsyn over, på bakketopp, ved stoppestad for sporvogn eller rutebil, ved trafikkø, framanfor inn- og utkøyrslе, inn- og utgang frå møterom, skule og liknande. Det må ikkje setjast nærmare gatehyrne enn 4 m frå det punkt der kanten av fortåget tek til å runda. Utanfor tettbyggt strøk må det ikkje setjast nærmare enn 20 m frå vegkryss, bakketopp, sving som det ikkje er utsyn over eller frå køyrety på den andre sida av vegen. Politiet kann ogso elles gjeva påbod um å flytja eit køyrety.

2) Køyrety må setjast so langt til sida som mogeleg og ikkje på snei dersom det ikkje serskild er gjeve løyve til eller påbod um det.

3) a) Med samtykke frå formannskapet kann politiet tilvisa parkeringsplassar og gjeva reglar um bruken av dei og elles fastsetja kor lenge køyrety kann stå stille på offentlig veg. I landdistrikt må slike

vei. I landdistrikt må sådanne vedtak godkjennes av fylkesveistyret.

b) I by fastsetter politiet på samme måte gjennomkjøringslinje og endestasjon for rutebil. I mangel av enighet mellom politiet og formannskapet treffes avgjørelse av vedkommende departement.

c) Stoppesteder for rutebil fastsettes i by av politiet, i landdistrikt av overingeniøren for veivesenet.

d) Samtlige foran under a—c omhandlede bestemmelser kan omgjøres av departementet. Bestemmelsene i b—c gjelder forsåvidt ikke annet er fastsatt med hjemmel i motorvognloven.

§ 29.

1) Stoppested for sporgvogn og rutebil skal ikke ligge nærmere veikryss enn at vognens forreste (henholdsvis bakerste) kant kommer minst 4 meter fra det punkt hvor kjørebanelen eller fortaukanten begynner å runde.

2) Politiet kan under hensyn til stedlige forhold gi adgang til å fravike denne bestemmelse.

§ 30.

1) Når føreren forlater motorkjøretøiet, skal han sette motoren ut av virksomhet og så vidt mulig

vedtak godkjennast av 27 mai. fylkesvegstyret.

b) I by avgjør politiet på samme måte kva for vegar og gator rutebilar skal køyra etter og kvar dei skal ha endestasjon. Vert politiet og formannskapet ikkje samde, tek departementet avgjerd.

c) Stoppestader for rutebilar fastset politiet i byane og overingeniøren for vegstellet i landdistrikt.

d) Alle vedtak i medhald av bokstav a—c i denne paragrafen kann departementet gjera um. Fyresegnene i b—c gjeld so langt anna ikkje er fastsett med heimel i motorvognlova.

§ 29.

1) Stoppestad for sporgvogn og rutebil skal ikkje liggja nærmare vegkryss enn at framkanten (bakkanten) av vogn er minst 4 m frå det punkt der køyrebana eller kanten av fortåget tek til å runda.

2) Politiet kann etter tilhøva på staden gjeva løyve til å vika frå denne fyreseгна.

§ 30.

1) Når føraren går frå motorvogn skal han stoppa motoren og so langt råd er syta for at køyretøyet

- 27 mai. sørge for at kjøretøiet ikke kan settes igang av uvedkommende. En bremse skal være tilsatt.
- 2) Hestekjører som forlater kjøretøiet skal sørge for at hesten er forsvarlig bundet.
- § 31.
- 1) Motorkjører skal varsle i tide med signalhorn, fører av sporgogn med alarmklokke, syklist med klokke, når dette er nødvendig for å vekke oppmerksomhet hos andre veifarende. Sådan varsling for andre formål er forbudt.
- 2) Signalering skal opphøre når hest eller annet dyr derved blir sky.
- 3) Unyttig og hensynsløs signalering er forbudt.
- 4) Farten skal avpasses således at det i almindelighet blir unødvendig å signalere ved veikryss.
- 5) Kommunestyret (formannskapet) kan fastsette at all signalering skal være forbudt innen visse områder eller til visse tider av døgnet.
- § 32.
- 1) Under kjøring med motor-kjøretøi i mørke og usiktbart vær skal lyktene være tendt. Under møting skal lyset dempes så det ikke blander møtende.
- 2) I tettbygd strøk skal lyset dempes når veien er tilstrekkelig belyst.
- 3) På fullt belyst vei kan kjøres med parkeringslys.
- ikkje kann setjast i gang av uvedkomande. Ei bremse skal vera på.
- 2) Hestekøyrar som går frå køyretyet skal syta for at hesten er forsvarleg bunden.
- § 31.
- 1) Motorkøyrar skal varsla i tide med signalhorn, sporgognsførar med alarmklokke, syklist med klokke når det trengst for at andre som fer etter vegen skal verta merksame. Slik varsling med anna fyremål er forbode.
- 2) Signalering skal slutta når hest eller anna dyr vert skjerr av det.
- 3) Nyttelaus og uvyrdsleg signalering er forbode.
- 4) Ein skal avmåta farten soleis at det til vanleg vert uturvande å signalera ved vegkryss.
- 5) Kommunestyret (formannskapet) kann fastsetja at all signalering skal vera forbode innan visse omkverve eller til visse tider på døgret.
- § 32.
- 1) Når ein køyrer med motor-køyrety i myrker og når det er usynt, skal lyktene vera tende. Når ein møter andre, skal ljuset døyvast so det ikkje blindar.
- 2) I tettbyggt strok skal ljuset døyvast dersom det er nok ljøs på vegen.
- 3) På veg som er fullt upplyst kann ein køyra med parkeringsljøs.

4) Sykkel skal i mørke og i usiktbart vær ha tendt lykt foran, festet på syklen.

§ 33.

1) Fotgjenger skal holde sig på fortau. Hvor fortau ikke finnes eller hvor det av annen grunn er nødvendig å benytte kjørebana, skal fotgjenger holde sig i kanten av denne.

2) Fotgjenger bør gå på venstre fortau og på venstre veikant.

3) Fotgjenger som må benytte kjørebana og som møter eller blir innhentet av kjørende, skal vike godt ut på veikanten. Flere fotgjengere i følge skal vike til samme side.

4) Fotgjengere som møtes på fortau eller veikant skal vike tilhøre for hverandre.

5) Fotgjenger skal vise akt-somhet særlig ved kryssing av kjørebana. I tett-bygd strøk skal fotgjenger gå rett over kjørebana — ikke på skrå.

6) Fotgjengere må ikke stoppe op eller samle sig i klynger på fortau eller i kjørebane således at trafikken hemmes.

§ 34. Prosesjon skal ikke gå på fortau. Skolebarn i samlet tropp kan dog gå på fortau, men ikke mer enn to i bredden. Prosesjon skal ikke i utrensmål sperre for annen trafikk.

§ 35. Vei eller veistrekning som særlig benyttes av ski-

4) Sykkel skal i myrker og når det er usynt ha tendt lykt frami, fest på sykkel-len.

§ 33.

1) Fotganger skal halda seg på fortåg. Der det ikkje er fortåg eller dersom det er turvande å nytta køyrebana av annan grunn, skal fotganger halda seg på kanten av denne.

2) Fotganger bør gå på vinstre fortåg og på vinstre vegkant.

3) Fotganger som må nytta køyrebana og møter eller vert att-teken av køyrar skal vika godt ut på vegkanten. Fleire fotgangerar i fylgje skal vika til same side.

4) Fotgangerar som møtest på fortåg eller vegkant skal vika til høgre for kvarandre.

5) Fotganger skal vera akt-sam når han kryssar køyrebana. I tettbygt strok skal fotganger gå beint over køyrebana — ikkje på snei.

6) Fotgangerar må ikkje stogga eller samla seg i klyngor på fortåg eller i køyrebane soleis at det hemjar trafikken.

§ 34. Prosesjon skal ikkje gå på fortåg. Skuleborn i samla tropp kann likevel gå på fortåg, men ikkje meir enn tvo i breidda. Prosesjon skal ikkje sperra for annan trafikk i utrensmål.

§ 35. Veg eller vegstrekkje som serleg vert nytta av ski-

27 mai.

27 mai. løpere og akende, men som også er åpen for annen ferdsel, kan etter vedtak av bystyret, for landdistrikt av fylkesveistyret etter at vedkommende kommunestyre (formannskap) har uttalt sig — for riksvei dog ikke uten samtykke av veidirektøren — merkes efter regler fastsatt av veidirektøren. For således merkede veier kan bystyret, for landdistrikt fylkesveistyret, utferdige innskrenkende og regulerende bestemmelser for kjøring og annen ferdsel i vintertiden.

§ 36. Hestekjører skal styre sin hest.

§ 37.

- 1) Hest uten særskilt kjører skal være forsvarlig bundet til forangående kjøretøi når det ikke medfører fare.
- 2) Etter uttalelse av fylkesveistyret kan vedkommende departement for visse veier eller områder bestemme at hestekjøretøi under kjøring i mørke skal føre tendt hvitt lys eller refleksglass synlig både forfra og bakfra.
- 3) Vare- eller arbeidskjøretøi som trekkes av hest og som hører hjemme i by eller til stadighet ferdes der, skal være forsynt med tydelig angivelse av eierens navn.
- 4) Hest som trekker slede skal ha bjelle.

§ 38. Sykkel skal ha hurtigvirkende bremse, signalklokke i god stand og hvit-

lauparar og akarar, men som ogso er open for anna ferdsle, kann etter vedtak av bystyret, for landdistrikt av fylkesvegstyret etter at vedkomande kommunestyre (formannskap) har gjeve utsegn — merkjast etter reglar som vegdirektøren gjev. Når det gjeld riksveg må ogso vegdirektøren ha gjeve samtykke. For vegar som er merkt soleis kann bystyret — for landdistrikt fylkesvegstyret — gjeva avgrensande og regulerande fyresegner for køyring og anna ferdsle i vintertida.

§ 36. Hestekøyrar skal styra hesten sin.

§ 37.

- 1) Hest utan serleg køyrar skal vera forsvarleg bunden til køyrety framanfor dersom det ikkje fører fare med seg.
- 2) Etter utsegn frå fylkesvegstyret kann vedkomande departement fastsetja for visse vegar eller umkverve at hestekøyrety som køyrer i myrker skal ha tendt kvitt ljøs eller refleksglas som er synleg både framantil og attantil.
- 3) Vare- eller arbeidskøyrety til køyring med hest og som høyrer heime i by eller jamt ferdast der skal vera merkt tydeleg med namnet til eigaren.
- 4) Hest som dreg slede skal ha bjølle.

§ 38. Sykkel skal ha bremse som verkar snøgt, signalklokke i god stand og kvit-

malt bakskjerm. Har sykkelen bare én bremse, skal dette være bakhjulsbremse.

§ 39. I motorvogns førerrom, på motorsykel og på sykkel skal ikke sitte flere enn kjøretøiet (førerrommet) er bestemt for.

§ 40. Fri ekshaust og all unødig larm og røk er forbudt.

§ 41.

1) Ingen må føre med seg noen gjenstand på sådan måte at det hindrer ferd-selen eller utsetter andre for skade eller unødig ulempe.

2) Ingen del av lasten på motorvogn må ligge utenfor lasteplanets sider.

3) For alle kjøretøier gjelder at ingen del av lasten må slepe på veien. Lasten må være fastbundet eller an-bragt sådan at den ikke bevirker unødig støi eller faller av.

4) På langvogn med forskyv-bar bakstilling må forbindelsesstangen ikke stikke mere enn 2,5 m bakenfor bakakselen.

5) Politiet kan tillate undta-gelser fra bestemmelsene i punkt 2 og 4 foran i denne paragraf.

§ 42.

1) Når et kjøretøi tauet et annet, skal slepetauet være tydelig merket, f. eks. med et stykke hvitt tøy.

2) Lange rør eller lignende gjenstander som stikker ut fra kjøretøiets lasteplan

måla bakskjerm. Har syklen 27 mai. berre ei bremse, skal dette vera bakhjulsbremse.

§ 39. I førarromet på motorvogn, på motorsykel og på sykkel skal det ikkje sitja fleire enn køyretyet (førarromet) er etla til.

§ 40. Fri ekshaust og all uturvande larm og røyk er forbode.

§ 41.

1) Ingen må føra med seg ting på ein slik måte at det hindrar ferdsla eller kann vera til skade eller uturvande ulempe for andre.

2) Ikkje noko av lasset på motorvogn må liggja utanfor sidone på lasteplanet.

3) For alle køyrety gjeld at ikkje noko av lasset må slæpa på køyrevegen. Las-set må vera bunde fast el-ler lagt slik at det ikkje valdar ståk i utrengsmål eller dett av.

4) På langvogn med bakstil-ling til å flytja må stille-stonga ikkje rekka meir enn 2,5 m attanfor bak-akslen.

5) Politiet kann gjeva løyve til undantak frå fyrese-gnene i punkt 2 og 4 fra-manfor i denne paragrafen.

§ 42.

1) Når eit køyrety togar eit anna, skal slæpetoget vera merkt tydeleg, t. d. med eit stykke kvitt ty.

2) Lange røyr eller liknande ting som rekk attum la-steplanet på eit køyrety,

27 mai. bak, skal være merket som angitt i punkt 1 foran.

§ 43. Det er forbudt å henge på kjøretøi under fart og likeledes å henge kjelke, sparkstøtting eller håndvogn etter motorkjøretøi.

§ 44. Gående og kjørende reklame må ha tillatelse av politiet.

§ 45.

1) Inntreffer trafikkuhell, skal enhver som med eller uten skyld er innblandet i uhellet straks stanse og yde mulig tilskadekomne hjelp. Det samme gjelder i den utstrekning det er fornødent andre som befinner sig i nærheten eller kommer tilstede og blir opmerksom på at uhell er inntruffet. De som er innblandet i uhellet har gjensidig plikt til å opgi navn og bopel.

2) Voldes ved trafikkuhell skade på person eller gods, skal skadevolderen snarest mulig og senest innen 24 timer avgi melding til politiet.

3) Denne paragraf gjelder også sporvogn.

§ 46.

1) Alle veifarende er pliktig til å rette sig efter varselskilt og signal som vedkommende myndighet har satt op eller godkjent. Vedkommende departement fastsetter nærmere regler om hvordan varselskilt og signal skal være

skal vera merkt som nemnt i punkt 1 framanfor.

§ 43. Det er forbode å hanga på køyrety i fart og likeeins å hengja kjelke, sparkstytting eller handvogn etter motorkøyrety.

§ 44. Gående og køyrande reklame må ha løyve frå politiet.

§ 45.

1) Hender det trafikkulukkor skal alle som med eller utan skuld er innblanda i ulukka stogga straks og hjelpa dei som måtte vera skadde. Det same gjeld so langt det er turvande andre som er nære ved eller kjem til stades og vert vare at ei ulukke har hendt. Dei som er innblanda i ulukka har plikt seg imillom til å gjeva upp namn og bustad.

2) Vert det gjort skade på folk eller gods ved trafikkulukke, skal den som har gjort skaden so snart råd er og seinast innan 24 timar gjeva melding til politiet.

3) Denne paragrafen gjeld for sporvogn og.

§ 46.

1) Alle som fer etter vegen har plikt til å retta seg etter varslingskilt og signal som vedkomande styremakt har sett upp eller godkjent. Vedkomande departement gjev nærmare reglar um korleis varslingskilt og signal skal vera

og kan i tvilstilfelle treffe avgjørelse om hvordan de skal plaseres.

2) Alle veifarende er pliktig til straks å rette sig efter pålegg, tegn eller signal som politiet i det enkelte tilfelle gir for å regulere ferdsele.

3) Stoppsignaler:

a) Politimann stopper kjøretøi som nærmer sig forfra ved å strekke en av armene, fortrinsvis venstre, i været.

b) Kjøretøi som nærmer sig politimann bakfra, stoppes ved at denne hever høire arm utad i skulderhøide.

Fremadsignaler:

Fremadsignaler gis ved at politimann vinker med den hånd som er nærmest kjøretøiet eller svinger armen fra vannrett sidestilling fremad.

4) Ved signalering med lys betyr rødt lys stopp og grønt lys klart for varsom kjøring forover og for varsom svinging til siden.

5) Denne paragraf gjelder også for sporvogn.

§ 47.

1) Politiet kan med samtykke av formannskapet for visse områder eller for visse veier fastsette en-veis kjøring, rundkjøring, forbud mot å kjøre over til venstre side, forbud mot å hensette kjøretøi mot kjøreretningen, forbud mot å svinge tilhøire og tilvenstre i trafikkregulerte veikryss, for-

og kann dersom det er tvil, 27 mai. avgjera kor dei skal stå.

2) Alle som fer etter vegen har plikt til straks å retta seg etter pålegg, teikn eller signal som politiet gjev i det einskilde høve for å regulera ferdsla.

3) Stoppsignal:

a) Politimann stoppar køyrety som nærmar seg framantil med å rekkja ein arm, helst den vinstre, i veret.

b) Køyrety som nærmar seg politimann attantil vert stoppa med at denne lyfter høgre arm i akslehøgd.

Framsignal:

Framsignal vert gjevne med at politimann vinkar med den handa som er nærmast køyretyet eller svingar armen fram frå stilling rett ut.

4) Ved signalering med ljós tyder raudt ljós stopp og grønt ljós klart for varsam køyring frametter og for varsam svinging til sida.

5) Denne paragraf gjeld for sporvogn og.

§ 47.

1) Politiet kan med samtykke frå formannskapet fastsetja for visse umkverve eller for visse vegar køyring berre til ein kant, rundkøyning, forbod mot å køyra over til vinstre side, forbod mot å setja køyrety frå seg mot køyretetninga, forbod mot å svinga til høgre eller til

27 mai. bud mot å gå over kjørebanelen uten i veikryss og andre regulerende bestemmelser.

- 2) For øvrig kan politiet regulere ferdselen således som forholdene i særlige tilfelle krever og herunder om nødvendig fravike trafikkreglene.

Dette punkt gjelder også for sporvogn.

§ 48. Den som overtrer disse bestemmelser eller forskrifter gitt med hjemmel i disse, straffes med bøter i henhold til § 69, jfr. § 68, i lov av 21 juni 1912 om veivesenet, for såvidt forholdet ikke rammes av strengere straffebestemmelse.

Disse trafikkregler trer i kraft 1 august 1938. Fra samme dag opheves de nu gjeldende almindelige trafikkregler med undtagelse av §§ 40 og 41.

30 mai. **Skrivelse fra Handelsdepartementet.**

Under henvisning til den ved kongelig resolusjon av 6 ds. besluttede importregulering for cement meddeles at den nevnte regulering ved bestemmelse av Handelsdepartementet blev satt i kraft fra og med 10 mai d. å.

Rettelse.

Side 540. Den på siden inntatte politivedtekt gjelder rettelig for Vardø herred og ikke for kjøpstaden Vardø. I departementsskrivelsens intimasjon skulde det derfor rettelig istedenfor «lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpsteder» ha stått: lov nr. 1 av 6 juni 1891 om politivedtekter for rikets herreder, og istedenfor «Vardø bystyres vedtak»: Vardø herredstyres vedtak.

Utgiver: Byråchef C. Lampe.